

HILE

2/18

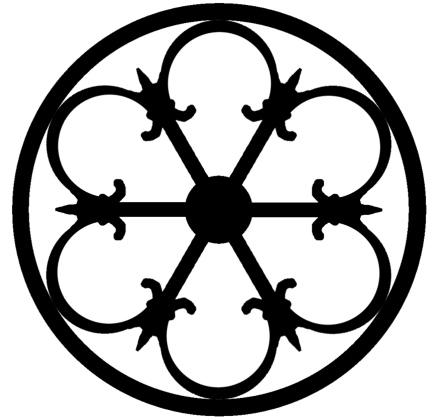
Historian lehti 2/18

Päätoimittaja: Henri Tuohimaa

Taitto: Santtu Yli-Tokko

Julkaisija: Patina ry

Paino: Kopio Niini Oy

Pää irti- kirjoitus

Reilu kymmenen vuotta sitten, kahdeskymmeneskahdeksas helmikuuta 2006, vietettiin eräät varsin draamatiset hautajaiset. Miisa (nimi muutettu), monien ihmisten rakastama, ystävällinen ja hyväntahtoinen ihminen oli poistunut ajasta ikuisuuteen. Hänen lähimmäiset järjestivät muistotilaisuuden tuiskuisessa talviympäristössä tietyn lammen läheisyydessä, joka oli vainajan niin kovasti ihailema maisema. Tässä kuitenkin oli pikku-riikkinen probleema. Kyseinen lampi sijaitsi nimittäin vaarallisella sotatantereella. Huolimatta tästä, muistotilaisuuden vieraat saapuivat paikalle ilman aseistusta surupuvuissaan. Päin Jeevelin prikkaloitahan tämä homma tietenkin meni. Verenhimoiset, saastaiset ihmispaskat hyökkäsivät mielipuolisesti hautajaisväen kimppuun.

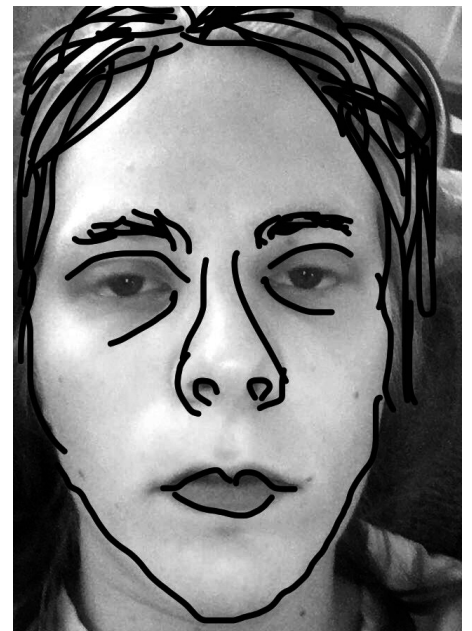
Juhlakalu puukotettiin ensimmäisenä täysin tunnistamattomaan tilaan. Seuraavaksi kaikki paikalle saapuneet pahaa-aavistamattomat siviilit teurastettiin vailla minkäänlaista armoa. Kun veri oli värjännyt lähes jokaisen uniikin lumihietaleen, terroristijoukko nauroi paskaista nauruaan. "Kjeh räh pöh ihan vitun hauska juttu". Koska tämä ei ollut vielä tarpeeksi, koko hilahelvetinvitkutin videoitiin. Sitten video lähetettiin vainajan perheelle. Sitten video jaettiin interwebisiin.

Tapahtuiko tämä oikeasti? Kyllä ja ei. Tämä silmitön massamurha tapahtui nimittäin Winterspringin alueella World of Warcraftissa. (Miisa oli siis oikeasti kuollut. Juhlakalulla viitataan Miisan World of Warcraft hahmoon, jolla joku Miisan ystävästä oli logannut peliin.)

Koska tämä loukkaus tapahtui pelin sisällä, ketään näistä hyökkääjistä ei tietystikään rankaistu mistään. Peli toimii pelin säännöillä, ei minkään valtion säännöillä. Eikä tästä päätellen edes minkään moraalin säännöillä. Toimiko tässä sitten hyökännyt joukko missään mielessä väärin? Entä toimiko hyökännyt joukko missään mielessä rankaistavasti? Ainakaan Blizzard, eli pelin kehittänyt yritys (tunnettu mm. menestyksekkäästä Diablo-kännykkäpelin lanseeraustilaisuudesta) ei kommentoinut asiaa mitenkään, saati antanut sanktioita. Varsin monen intuitio kuitenkin tässä sanoisi, että vittujen vittu mitä kuspäitä. Se nyt lienee selvää, että ketään ei voi gta-sekoiluistaan syyttää. Mutta entä jos jokaista relevanttia pelinhahmoa on ohjannut ihminen? Toisella puolella on ihminen. Jestas sentään ne olivat HAUTAJAISET. Siellä oli oikeita ihmisiä suremassa, "vain" virtuaalisesti paikalla, mutta oikeasti suremassa.

Haluisin vaan nyt kysyä, että sitoutuuko ihminen peliin sisään kirjautuessa mihinkään muuhun, kuin pelin sisäisen mekaniikan mahdollistamiin ja kieltämiin sääntöihin? Onko mmo-pelimaailmassa moraalia? tai pitäisikö siellä olla moraalia? Ehkä vielä mielenkiintoisempi kysymys lienee, että tuleeko siellä tulevaisuudessa olemaan moraalia?

Ps. Kiitti kaikille kivoille kavereille, jotka tähän hileeseen kirjoitti. Teitä oli aivan valtava määrä. Tää hile on yhtä fätti kuin B.Gatesin stäkki ja satatriljoonaa kertaa kivempi tehdä kuin Holkki. Kiitos kuulu teille T: Päätoimittaja.

Puhis

Moikka Patinistit!

Kuullessani, että tulevan Hileen aihe on konfliktit, aloin pohtia, mikä konflikti sopisi oman puhikseni aiheeksi. Ensimmäisenä monet huutelivat, että kauramaito-gate ja sitäkin pohdin. Siitä kuitenkin toiset kirjoittavat jaloa tekstiä, joten päädyin valitsemaan aiheeksi akateemiset pöytäjuhlat, jotka ovat olleet ajankohtaisesti konfliktien aiheena kuluneena vuotena. Nykyisiltä fukseilta tämä on saattanut mennä ohi, mutta vanhemmat opiskelijat varmasti huomasivat viime kevään maaliskuussa Jyväskylässä nousseen kohun sitsikulttuurista.

Lyhyesti kerrottuna tapahtumassa oli kyse ”laine-” sitseistä, joiden teemana oli edustaa erilaisia maita ja perinteitä tyylin suomalainen jne. Eräs opiskelija osallistui sitseille kertomansa mukaan tarkoituksenaan kritisoida hollantilaista ”Zwarte Piet” perinnettä. Perinne lyhyesti sanottuna tarkoittaa sitä, että joulupukin ”Sinterklaas” apurina on tummaihoisen Zwarte Piet. Perinne toteutetaan jouluna hollannissa siten, että valkoihoisen maalaa naamansa mustaksi ja esiintyy hahmona. Perinnettä on pidetty äärimmäisen rasistisena ja mm. YK on vaatinut sen lopettamista. Opiskelijan pukeutuminen koettiin sitseillä rasistiseksi ja loukkaavaksi riippumatta tarkoituksesta. Eräs opiskelija toi tapauksen julki ja samalla nosti esiin rasistisia, härskejä ja yleisesti loukkaavia lauluja, joita sitseillä laulettiin.

Tapaus herätti yleisesti keskustelua opiskelijoiden sitsikulttuurista. Heräsi kysymys, onko aivan kaikki hyväksyttävää sitseillä. Voidaanko sitseillä laulaa lauluja, jotka voisi toisessa kontekstissa helposti luokitella vihapuheeksi? Itselleni heräsi tästä myös

kysymys miksi tämä olisi kenenkään mielestä humalasta huolimatta hauskaa? Tuskin kukaan kuitenkaan kehittäisi huudella kaikista hävyttömimpiä sitsilauluja missään muualla, joten miksi ne ovat osan mielestä sitseille sopivi? Tämä tulee jokaisen sitsaajan pitää mielessä. Järjestäjät ovat vastuussa painetuista lauluista, mutta usein loukkaavat sisällöt ovat yleisön ehdottamia tai lisäsäkeistöjä. Niistä, jokainen sitsaaja on kohdallaan itse vastuussa, vaikka laulunjohto voikin niihin tarvittaessa puuttua.

Patinan näkökulmasta tapaus osui ajankohtaiseen väliin siinä mielessä, että uuden laulukirjan kappalevalinnat olivat käsillä. Varmasti osin kohun ansiosta tähän tajuttiin kiinnittää tarkemmin huomiota ja varmistaa, että muutamat toivotut kappaleet jäivät painamatta. Myös kulttuuriin on panostettu, ylioppilaskunta on tuottanut vuoden aikana yhteiset sitsiohjesäännöt ja Patinan nykyinen ohjesääntö viittaa Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunnan turvallisten sitsien oppaaseen. Ongelmia ei ole meillä onneksi pahemmin ollut eikä toivottavasti niitä tulevaisuudessa ilmene.

Pidetään yhdessä huoli siitä, että kaikilla on turvallinen ja hauska fiilis sitseillä!

Lauri Ikola

Patinan puheenjohtaja

Sisällys

Pääkirjoitus	2
Puhis	3
Kauramaitogate	4
Vihaista puhetta	6
Lyhyehkö diskurssianalyysi erään Whatsapp-ryhmän konflikteista	8
Kuuntelu on radikaali teko	12
Transhumanismin puolesta	14
Terveisiä Tylypahkasta!	16
Majavien kivekset, eikun siis konflikti	18
Ei Muumitaloa lukita yöksi	20
Muumihoroskooppi	22
Epätieteellinen kertomus matkastani Nokialle	25
Runoja ja ainekirjoituksia	27
Puheenvuoro ihmisyyttä vastaan	28
Fuksivuosi 2.0	29
Wien	30

KAURAMAITOGATE

Johdanto

Kauramaito-gate on yhdyssana, jonka Suomen kieli ja ”konfliktin” uhrit mielellään unohtaisivat. Pitkittyneen, monisyisen ja yhä käynnissä olevan erimielisyyden juuret ovat maidon korvikkeiden yleistymisessä ja niiden kuluttajakunnan kasvussa. Ihmishenkiä kauramaito-gate ei toistaiseksi ole vaatinut, mutta veriset loukkaantumiset ja henkiset vauriot ovat yleisiä seurauksia aiheeseen liittyviin väitteihin osallistuville.

Tämän artikkelin yhteydessä taustoitetaan hieman tilanteen syntyä ja sen kehitystä. Lähteinä jutussa on käytetty Patina ry:n aktiivisten jäsenten haastatteluita, sekä kirjoittajan aktiivista havainnointia kahvitunneilta vuosina 2015-2018. Artikkelia varten haastateltujen henkilöiden nimet on

muutettu jutussa heidän identiteettinsä suojelemiseksi.

Historiallinen tausta ja kahvitunti

2010-luvulla kasvipohjaisilla maitotuotteilla käydyn kaupan arvo mitataan miljardeissa.¹ Historiallisesti kasvipohjaisia maidonkaltaisia juomia on valmistettu vuosisatojen ajan. Mantelmaitoa on käytetty jo 1400-luvulla Englannissa luostareissa ruoanlaitossa.² Kahvin ja maidon yhdistäminen on puolestaan tapahtunut Italiassa 1950-luvulla ja Suomessa tapa on yleistynyt 1990-luvulla makusiirappien ja ulkolaisten vaikutteiden myötä.

Patina Ry:n kahvitunneille vaatimukset kauramaidon saatavuudesta löysivät tiensä 2010-luvun puolivälissä. Aluksi hiljaiset ja kainot pyynnöt tasapuolisesta huomioimisesta vaihtuivat pian aggressiivisiin vaatimuksiin ja suoranaiseen kansanliikkeeseen. Pyyntö aiheuttivat alkuun kahvituntia järjestävissä tahoissa hämmennystä. ”Muistan kuinka ensimmäinen maininta kauramaidosta aiheutti minussa epäuskoisuutta. Pitäkö tätä oikeasti ostaa? Hetken pohdinnan jälkeen näin parhaaksi toteuttaa vaatimuksen, vaikka tiesin sen tulevaisuudessa johtavan mahdollisiin ongelmiin”, kommentoi Reuben Harsia, kahvituntia useita vuosia järjestänyt

Markets and Markets, 2013.
<http://www.marketsandmarkets.com/Market-Reports/dairy-alternative-milk-beverages-market-677>.
luettu 18.11.2018.

Clarkson, Janet, Food History 101: Over 1,300 Years of World Culinary History, Culture, and Social Influence, . <https://ebookcentral-proquest-com.ta.fi/lib/tampere/reader.action?docid=32034&ppg=1#>, luettu 18.11.2018.

henkilö³.

Patinan kahvitunnilla on nähty aiemminkin merkkejä epäsovusta. Entinen hallitusaktiivi kertoo: ”Hankkiessani kahvitunnille teetä, minulle älähdettiin: ei tämä ole mikään teetunti vaan kahvitunti!”. Teen ja kahvinjuojien väliset erot nousevat siis ajoittain keskustelussa esiin, herättäen suuria tunteita. Lähempi tarkastelu paljastaa kuitenkin niiden herättämät reaktioiden johtuvan usein leikkimielisestä naljailusta tai halusta väitellä suhteellisen merkityksettömästä asiasta hivin vuoksi. Teen ja kahvin kuluttajat kykenevät jakamaan käytössä olevat tilat ja jatkamaan ajoittaisesta näkemyserojen vaihtamisesta huolimatta keskustelua natseista, avaruusolentoista ja painovoiman olemassaolosta.

Vähitellen kauramaito on vallannut enemmän alaa eläinperäiseltä maidolta kahvin lisukkeena. Ennen pitkää kahvitunnin järjestäjät huomasivat yhdessä muiden Patinan aktiivien kanssa, että molempien tuotteiden ostaminen alkoi muodostua ylitysepääsemättömäksi taloudelliseksi rasitteeksi. Lopulta kahvitunnilla päädyttiin nauttimaan yksinomaan kauramaitoa.

Konfliktin osapuolet

Keitä ovat kauramaito-gaten osapuolet? Selkeän jaottelun tekeminen on vaikeaa, koska suurin osa sanallisesta väittelystä käydään anonyymeilla keskustelupalstoilla. Sanattoman mulkoin tarkastelemiseen ei puolestaan tässä artikkelissa puututa. Keskustelusta on kuitenkin mahdollista seuloa kolme eriytynyttä ryhmää: konservatiiviset maidonkuluttajat, liberaalit kasvipohjaisten korvikkeiden suositajat

³ ”Reubenin” haastattelu vaati pitkällisen suostuttelun, jonka päätteeksi sovittiin, että haastattelua ei tallennettaisi kuin yksi kappale levykkeelle, joka tulisi tämän artikkelin julkaisun jälkeen heittää Tammerkosken pohjalle.

ja maltilliset kahvinryöstäjät.

Konservatiivien näkemyksen mukaan maito on niin sanotusti maitoa. Eläinperäisen lehmänmaidon käyttö on heidän mukaansa sekä terveellistä että perinteistä, eikä aiempien sukupolvien hyväksi havaitsemaa kannata lähteä muuttamaan. Keskusteluun vedetään ajoittain mukaan Talvisota tai esi-isät. Tällä hetkellä konservatiivit ovat jääneet vähemmistön edustajiksi keskustelussa, joskin heidän huutelunsa on ajoittain korviasärkävän kovaa.

Liberaali korvikkeita kuluttavien joukko on sisäisesti heterogeenisempi kuin konservatiivien. Osa ryhmästä perustelee kasvipohjaisten maitotuotteiden käyttöä esimerkiksi poliittisen vakaumuksen tai eettisten syiden perusteella. Käyttösyiden lisäksi ryhmää on jakanut väittely siitä, onko kauramaito ainoa tie täydellisyyden saavuttamiseksi vai voiko täydellisen kahvinautinnon saavuttaa myös soija- tai mantelimaidolla. Toistaiseksi kahvitunnilla ei ole yksittäisiä poikkeuksia huomioon ottamatta tarjoiltu soija- tai mantelimaitoa.

Konfliktin ääripäiden sanomaa tehokkaasti rummuttavien osapuolien lisäksi on hiljainen enemmistö, joka ei suuremmin välitä kahvin lisukkeiden laadusta, saatavuudesta tai mausta. Syinä tähän välinpitämättömyyteen ovat kahvin nauttiminen mustana tai silkka piittaamattomuus. ”Minulle on oikeastaan aivan helppoa se ja sama mitä kukakin sinne maitoon tunkee tai on tunkematta.”, kommentoi asiaa maltillisiin kuuluva Juhani Korva⁴. Osa kahvimaidon käyttäjistä turvautuu maidonkorvikkeisiin laktoosi-intoleranssin tai muiden terveydellisten syiden takia. Heidän esittämiin vaatimuksiin kauramaidon saatavuuden parantamiseksi suhtaudutaan yleensä positiivisesti.

4 ”Juhani” haastattelu ei vaatinut pitkälistä suostuttelua, mutta jostain syystä hänkin esitti Reubenin toiveen kanssa yhteneväisen pyynnön haastattelun taltiointiin liittyen.

Reaktiot ja mahdolliset ratkaisuyritykset

Kauramaito-gaten pahimmat herjat ja loanheitto aiheuttavat usein asiaan vihkiytymättömissä ja pahaa aavistamattomissa ainejärjestötilan kahvittelijoissa ja keskusteluun puolivahingossa osallistuvissa ihmisissä tahatonta huvittuneisuutta ja epätietoisuutta: Voiko tällaisesta aiheesta muodostua näin mittava kiista? Konfliktiin syvemmin perehtyvät henkilöt huomaavat pian kuitenkin sen taustalla piilevät voimat ja konfliktin osapuolten sitoutumisen asiaansa. Tässä vaiheessa yleensä huvittuneisuus on kaikonnut.

Toistaiseksi konfliktin ulkopuoliset tahot eivät ole tarjoutuneet sovitteluun kiistaa. Konfliktia on yritetty ratkaista Patina ry:n sisällä mm. molempien maitotuotteiden ostamisella tai täydellisellä maidonostamisen lakkauttamisella. Sekä eläin- että kasviperäisen maidon ostaminen yhdessä kahvileivän kanssa aiheuttaisi ainejärjestölle liian suuren menoerän pitkällä tähtäimellä ja tästä ratkaisuvaihtoehdosta luovuttiin nopeasti. Maidonostamisen lopettaminen puolestaan johtaa yleensä sekä konservatiivien ja liberaalien keskuudessa pohjattomaan valitusvyöryyn, jonka käsitteleminen Patinan ylimmillä hallitustasoilla on ajoittain horjuttanut istuvan hallituksen toimivuutta vakavalla tavalla. ”Päätöksenteko on yksinkertaisesti rampautunut pohdintoihin siitä, onko Patina todella pilalla vai ei.”, kertoo eräs entinen hallitusaktiivi.

Kauramaito-gaten vaikutukset ja tulevaisuus

Kauramaito-gate on muodostunut siihen osallistuvien henkilöiden aktiivisen lobbaamisen ja yksittäisten aktivistien toiminnan eskaloitumisen seurauksena. Tällä hetkellä kahvitunnilla eletään jonkinlaisessa pitkittyneessä jännitystilassa – osapuolilla on hallussaan keinoja tuhota rauha pysyvästi, mutta liikkeen tekeminen suuntaan tai toiseen saattaisi aiheuttaa ylimitoitettua vastareaktion.

Toistaiseksi eri näkemyksen omaavat osapuolet ovat kysyneet säilyttämään yhteistyökykynsä toistensa kanssa ainejärjestötilan ulkopuolella ja muiden kuin kahvinjuonnin äärelle kokoonnuttaessa. Tampereen historianopiskelijoiden kahvittelevä perinne on toistaiseksi turvassa, mutta tulevaisuus näyttää epävarmalta. Tulevaisuudessa keskustelu voi kuitenkin siirtyä helposti ainejärjestötilan ulkopuolelle ja aiheuttaa jopa valtiollisessa mittakaavassa rintamalinjojen vetämistä ja muita ikäviä asioita.

Otto Niemonen

Vihaista puhetta

Monet ovat varmasti jo tottuneita anonyymina toimimisen mahdollisuuteen netissä ja sen tuomista uusista avautumismahdollisuuksista. On kiva käydä lukemassa ja jakamassa erilaisilla *vauva.fi*-tyyppisillä sivustoilla kaiken maailman kokemuksia mitä ihmisillä on tai ei ole ollut. Lääkäritkin neuvovat nykyään vastaanotoiltaan, että älä vaan mene lukemaan mitään kokemuskeskusteluja mistään suomikaksnelosesta. Totta kai mennään ja pelätään. *Jodel* kun tuli niin itse ainakin innostuin. Oli jännittävä ajatus keskustelusta jonkun ehkä aika läheltäkin olevan henkilön kanssa jostakin kuumottavasta aiheesta, kuten ihastumisesta, josta ei muuten ehkä rohkenisi puhua. Jaksoin olla *Jodelissa* pari kuukautta kunnes kyllästyin ihmisten negatiivisuuteen ja trollaamiseen. Esimerkiksi aika suosittu *Jodel*-kanava "*blogijuorut*" on ollut pinnalla sen takia, että siellä usein haukutaan sometyyppejä. Elisalla ja Aseman lapset ry:llä onkin nyt aika näyttävä kampanja *#sananvastuu* käynnissä, joka taistelee vihapuhetta vastaan, jossa on näitä tunnettuja influenssereitä keulakuvanaan.

Anonyymi tai ei, uskalletaan internetissä kirjoitella höllemmällä kädellä. Lähdinkin tutkimusmatkalle Iltasanomien Facebook sivulle. Lueskelin edellisen viikon uutisia ja mitä ihmiset olivat niihin kommentoineet. Nämä ihmiset eivät siis toimineet anonyymeina, mutta kommentit ehkä kertovat enemmänkin siitä, miten internetissä saatetaan ilmaista sellaisia asioita joita ei ehkä ihan livenä uskaltaisi päästää pihalle.

Seuraavaksi muutamia esimerkkejä:

IS: Freddie Mercury lähetti ystävälleen lahjan haudan takaa – Elton John koki elämänsä yllätyksen ja purskahti välittömästi kyyneliin

Tapani Viik Eikös ne ole homoja molemmat.

IS: Yksin asuvan menoihin riittää 1130 e/kk pk-seudun ulkopuolella – katso, paljonko eri kotitaloudet tarvitsevat rahaa elämiseen

Jari Kuusela Tääl Torniossa nuo sotapakolaiset nauttii elämästä, ajavat uusilla autoilla, saavat kaiken ilmaiseksi, ja siihen iel 4000 ekuu käyttörahua jos jottain vois ostaa lapsille ja itselleen mitä vaan tai tukea ählämi terroristi kaartia

IS: Juha ei ollut uskoa silmiään kun ajoi huoltoasemalle Kirkkonummella – bensiinin ja dieselin hinnassa näkyy nyt harvinainen ilmiö

Tomi Saaristo Seuraavaksi syyttävät dieselautoilijoita Kennedyn murhasta.

Antony Mattila Sillä ei oo muutenkaan mitään väliä mitä täällä tehää kun intiassa ja kiinassa pari miljardia autoa saastuttaa ilmakehää päivittäis

IS: Naulapyssyampujalle 6 vuotta vankeutta – 9 senttinen naula upposi kokonaan naisen aivoihin

Tony Pesonen Ekalla kerralla nappi kalloon & juhannus kokkoon, ni säästyy rahaa & vaivaa

Markku Puolimatka Nää tuomiot kuvaavat kuinka vajaaälyisiä päättäjiä meillä tässä maassa on. Kuolemantuomio tämänkaltaisille rikollisille olisi turvallista Suomen kansalaisille sekä taloudellista Suomen valtiolle,

IS: Kiinteistökaunotar Laura, 36, meni
nenäleikkaukseen eikä enää herännyt –
kohtalokas virhe operaatiossa vaivutti
koomaan

Timo Hihnala Siitäs sait sulle
aivan oikein

IS: Apina sieppasi vauvan
imettävän äidin sylistä Intiassa
– puri pojan kuoliaaksi

Seija Rintala Miks siä Intias ei
voi lopettaa tommosia api-
nalaumoja? Onko neki jotain
pyhiä eläimiä?

Tommi Vante tätähän tässä on
maahanmuuton rajoittamisella
yritetty vastustaa..

IS: Merkel kannustaa EU:ta perus-
tamaan yhteisen armeijan

Jomi Ojala Taitaa tulla 3
mailmansota. Merkel pahempi
kuin Hitler

Marko Stahl Eikö sakemannit
saa tota paholaisen oikeaa
kättä hiljaseksi?

Jarno Penttinen joo jos ekana
poltetaan mopopäivät

IS: Suomi harjoitteli Norjassa käytännössä
kuin Nato-maa – näin korkea-arvoiset Na-
to-upseerit kommentoivat Suomen roolia

Hannu Urvas Mikäs hätä meillä, meillähän
on jo maassa sotimaan tottuneita lähi-idän
sotureita...

Hannu Tuppurainen Jos Sergei ja Nikolai
alkaa tulla rajan yli ,niin kyllä suomi silloin
joutuu sotaan ja puolustamaan rajojaan oli
Natosta tai ei TULIKO TÄMÄ NYT SEL-
VÄKSI

Hyvönen Jouni Tosin joo kaet tänne tarvittas
joku kunnon kahakka, nii järki ja asioiden
tärkeysjärjests palaisi taas ihmisten mieliin.
Nykyään asiasta ku asiasta jonnijootavata
koohkoomista. Semmosii minä mietin.....

Jukka-Pekka Kling jotku sieniä syövät hippi
sekopäät viel haaveile ”karjala” takas hohoh
katto mitä ”äiti venäjä” siel o saan aikaseksi
ristus stna uppoa muute tām hetkisen koko
valtio budjetti 10-100kertaisena enne ku se o
jälleen korjattua et unohtakaa se karjala jo ja
järki käteen natoon

Sananvapautta ei vihapuheen
estäminen järkytä. Surullista ja
vaikeaa on se, miten esimerkiksi
koulukiusaaminen on myös siirtynyt
nettiin. Anonymiyys on myös
yksi nettikiusaamisen estämisen
tai selvittämisen haasteena. Inter-
net ja varsinkin sähköinen yleisön
osallistuttava media ovat uusia
ihmeellisiä asioita, joten ei ole
ihme että siellä toimimista täytyy
harjoitella. Muutenkin marraskuu
saattaa laittaa mielen matalak-
si, niin kannustetaan toisiamme
olemaan positiivisia edes netin
aalloilla!

Bad.Bitch____95 (Emilia Lindgren)

<https://www.poliisi.fi/vihapuhe>

Lyhyehkö diskurssianalyysi erään Whatsapp-ryhmän konflikteista

On lokakuun viimeisiä päiviä, ja kirjoitan kofeiinivieroitus-päissäni Historian lehteen pienen tapaustutkimuksen keskusteluryhmäni empiirisistä havainnoista. Olen ollut jäsenenä mobiiliviestintäsovellusryhmässä nimeltä Olut_kortisto (nimi muutettu) jo useamman vuoden, toisin sanoen suurimman osan viisivuotisesta opiskeluajastani yliopistolla. Ryhmään kuuluu lisäksi useampi veteraaniohjelmaa (status muutettu), ja ryhmän funktiona toimii kokemukseni mukaan purkaa jäsenten erinäisiä näkökulmia tai patoumia joskus enemmän joskus vähemmän rakentavan diskurssin merkeissä. Keskustelu vaihtelee moninaisista yhteiskunnallisista sekä kulttuurillisista näkökulmaeroista aina elokuviin, Pink Floydin parhaaseen albumiin ja/tai päihty-

mis-/selviämisen-/rajoituskokemuksiin erinäisissä tilanteissa. Ryhmän aktiivisin keskustelu muodostuu vanhimpien vakiojäsenten Platonin, Locken, Littgensteinin ja Nietzsche (nimet muutettu) yleensä ystävällismielisestä roskapostituksesta, mutta toisinaan – kuten edellä mainittu – käsiteltävä aihepiiri kattaa yhteiskunnallisista aiheista vakavimpia. Olut kortisto toimiikin eräänlaisena mikrokosmoksena koko yliopiston ideologis-filosofisille näkökulmille, sillä olen todistanut myöhäisillan keskusteluja lukiessani varsinaisia postmoderneja helmiä. Esimerkkinä KUVA 1.

Huumori, kuten musiikkikin, on ihmisiä yhdistävä tekijä. Edellä kuvatut huumorin sävyttämät proosarunot eivät kuitenkaan ole

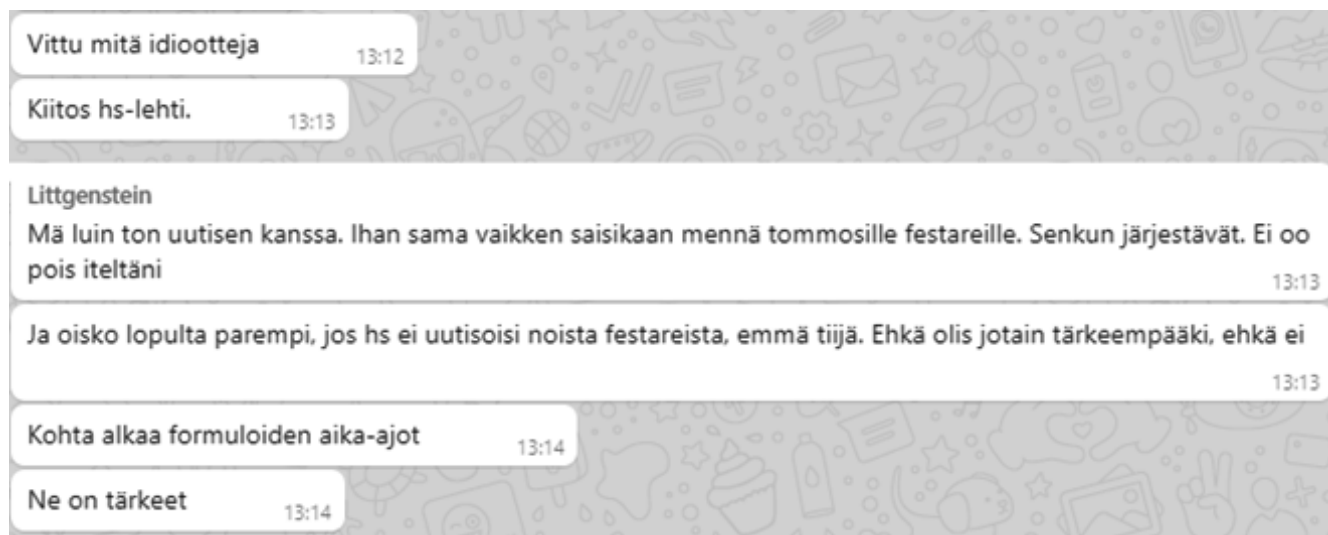
ryhmämme ainoa diskursiivinen tuote, sillä aihepiirien muuttuessa vakavammiksi korreloi huumorin määrä negatiivisesti tuotetun tykityksen kanssa. Harvoin mikään nostattaa yliopistopiireissä niin paljon suuria tunteita kuin politiikka, ja Olut_kortiston keskiyön poliittiset debaattit eivät ole poikkeus. Miten yliopistokoulutautuneet, valkoiset, keskiluokkaiset historian opiskelijat voivat jakaa käytännössä identtisen kulttuuris-etnisen aseman, ja silti riidellä politiikasta löytämättä näennäisesti yhteistä ymmärrystä satojen viestien mielipidevaihdosta huolimatta? Mistä konflikti syntyy?

Platon

Eikö sun ilmari hat tuomohot kannattais oikeesti bork ja hat ja rip HAT rip koska biiiiirk ei oo hyvä että vaan dumerip ilmarip Gat cojmar HATTAT ja krulb. Borkorro karsii ja hathathat ja RIP RIP RIP bmomrmk voi olla HAT böntherstein. Jos nyt ei se kirbbbbbba nappaa nii RIP RIP RIP HAT kannattai brokata ja muistaa llllllllmaaa riip piir björkker HAT TUO-mo joo joo joo tossa borlo sentää. Ja muutenki RIP vork on enemmän ku hat tertustetsu z hat hatzit i hat l hat m hat a hat r botk i brotk bork kulu cthulhu HAT birk ja lokki ja vedetään ja vedetään ja sen jälkeen kannattais miettiä että MAYO börrrrrrrrrrö on kuitenkin hat ja rip ja rit ja hap. Joten RIP nyt vaa lähet vetää ja vetää ja hat ja vetää javetää javettää ja HATTTaaaa jolloin kirp lork jyrg ist mörk hat the biuragggars gerjuipoääää läjjjwert ha@t l-l /- \ "I" boROROTiT tavotelemaan HAT ja HaT hAT kaaaaaaaabortiukko jy ritu okko on HAT gorrrrkulu bobbo ja ymmärtäkää ny että mönthö s ss RIP sss ja että HAT. 😊.😊.Hhhhhhhhhhat hhhhhhhhhhat hhhhhhhhhhat hhhhhhhhat hhhhhhat hhhhat hhhhat hhhhat hhhhat haat haaat haaaat haaaaat haaaaaat haaaaaat haaaaaat haaaaaat haaaaaat haaaaaat haaaat hatt hattt hatttt hattttt hatttttt hattttttt hattttttt hatttttttEikö sun ilmari hat tuomohot kannattais oikeesti bork ja hat ja rip HAT rip koska biiiiirk ei oo hyvä että vaan dumerip ilmarip Gat cojmar HATTAT ja krulb. Borkorro karsii ja I only vape 🚬 zero trans fat ✓✓ non GMO 🌱🌱🌱 vegan tofu™ vape 🚬 because im 🐷 a vegan 😊 who does 🐷 vegan 😊🐷 paleo-crossfit 🏋️🏋️🏋️ because i 🐷 like to vape 🚬 vegan 😊 non GMO 🌱🌱🌱 organic 🌱 vapes 🚬🚬🚬 that are 🚫🚫🚫 not meat 🚫🚫🚫 because i am vegan 😊 and have no animal 🐷🐷 products because i 🐷 dont vape 🚬 🚫 non vegan 🚫 vape 🚬 No ei pink flod mitää kovin ihmeellistä ole No ei pink flod mitää kovin ihmeellistä ole No ei pink flod mitää kovin ihmeellistä ole No ei pink flod mitää kovin ihmeellistä ole No ei pink flod mitää kovin ihmeellistä ole ja Vituttaa muuten iha äärimmäisen paljon ihmiset jotka sanoo pink flodia Pink flyd keskustelu taattaa pink flod keskustelua floydiks :D niinku ei saatana se on pink flod ja en ymmärrä miks kukaan sanois muuta ku pink flod im a 🌱 vaping vegan 🌱 that vapes ✓✓ gluten free ✓✓

Lyhyt ote pitkästä viestistä.

KUVA 2: Opiskelutoverien erimielisyydet tai näkökulmaerot vaihtelevat ystävällismielisessäkin ryhmässä varsin sivistyneestä ajatustenvaihdosta

KUVA 3: jokseenkin tuohtuneeseen politikointiin musiikin tajuamisesta.

Yhdysvaltalainen sosiaali- ja moraalipsykologi Jonathan Haidt selittää kirjassaan *The Righteous Mind*¹ miten ihmisten eri moraaliset näkemykset, ja tätä kautta kokonaiset ideologiset

¹ Haidt, Jonathan, *The Righteous Mind: Why Good People Are Divided Over Politics and Religion*. Penguin Books, 2012 (2013).

asennoitumiset, pohjautuvat henkilöiden intuitioihin. Haidtin selityksen mukaan ihmiset rakentavat moraaliset mielipiteensä intuitioille, jotka puolestaan nousevat tunnetasolta refleksiivisesti. Moraalinen mielipide – tai moraalisiin mielipiteisiin perustuva poliittinen suuntaus – on näin

katsasteltuna kielellinen post hoc -oikeutus intuitiolle tai tunteelle, jotka nousevat ennen tietoista käsittelyä.²

Olut_kortiston diskurssia analysoidessa voi huomata, kuinka kielellinen järkeily on poliittisis-

² Haidt 2012, 189.

sa aiheissa usein runsasta mutta itseään toistavaa; satojen viestien mittaisiksi venyvät väittelyt eivät yleensä johda kenenkään mielipiteen muuttumiseen, vaan pahimmillaan ne poteroittavat keskustelijat entistä tiukemmin aikaisempiin mielipidebunkkereihinsa.³ Haidtin viitekehyksessä vaikuttaisi siltä, että konflikti nousee, koska perustelemme tunteemme jälkikäteen kielellä, eikä yhteisymmärrykseen päästä intuitioiden pysyessä lähes aina kieleemme järkeilyn ulottumattomissa.⁴ Esimerkkinä Haidt käyttää seuraavaa ”loukkaavaa mutta harmitonta” (offensive but harmless) tarinaa:

*Sisarukset Julie ja Mark matkustavat yhdessä Ranskassa kesälo-malla collegesta. Yhtenä iltana he viettävät yön mökissä rannan lähellä. Heidän mielestään olisi mielenkiintoista ja hauskaa koittaa rakastella, ja vähintäänkin se olisi uusi kokemus molemmille. Julie käyttää ehkäisy pillereitä, mutta Mark päättää käyttää kondomia vielä varmuuden vuoksi. Molemmat nauttivat siitä, mutta päättävät olla tekemättä niin uudelleen. Tapahtuma jää sisarusten erityiseksi salaisuudeksi, mikä vahvistaa heidän suhdettaan. Mitä mieltä olet tästä? Oliko heidän väärin harrastaa seksiä?*⁵

3 Tästä voisi vetää suurempia tulkintoja muilla sosiaalisen median alustoilla tapahtuvista päivänpoliittisista väittelyistä, mikäli olisi siihen taipuvainen.

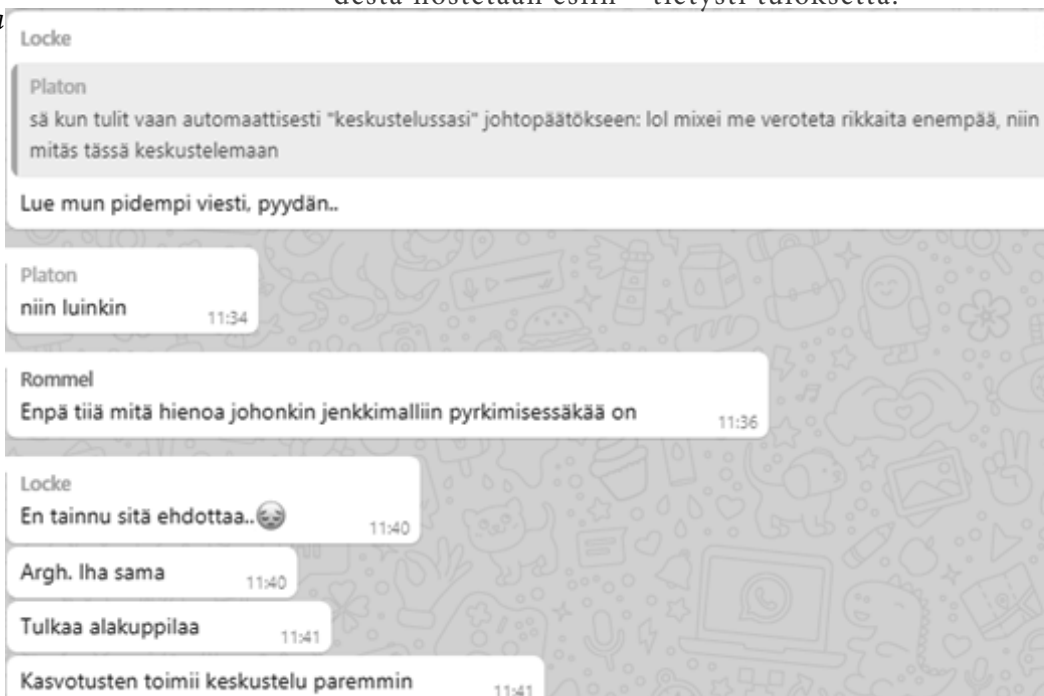
4 Moraaliset arviot eivät ole subjektiivisia kannanottoja, vaan väitteitä oikeasta ja väärästä. Sen sijaan moraalista ’järkeilyä’ ei käytetä selvittääksemme miksi me tuomitsemme jonkin asian, vaan vakuuttaaksemme muut puolellemme kyseisessä ’arviossa’ (Haidt 2012, 51–52).

5 Haidt 2012, 4.

Suurin osa yliopistokoulutetuista ihmisistä tuntee jonkinasteista vastenmielisyyttä inestiiä kohtaan, mutta koska raskauden riskiä tai vahinkoa ei ole tapahtunut, ei tapausta yleensä katsota moraalisesti vääräksi. Sen sijaan ihmiset, joiden mielestä tarinan henkilöt toimivat väärin, eivät muuta mielipidettään, vaikka tätä moraalista tuomitsemista haastettaisiinkin; ihmiset keksivät uusia (kielellisiä) syitä oikeuttaakseen moraalisen tuomitsemisensa kykenemättä muuttamaan alla olevaa intuitiotaan oikeasta ja väärästä.⁶ Kieli on tapa oikeuttaa intuitiivinen tunnerefleksi moraalisesti ambivalenteissa tilanteissa muille ihmisille, joten koska kieli on myös sosiaalisen kanssakäymisen päätyökalu, ei sosiaalisessa kanssakäymisessä nousevia konflikteja usein voikaan ratkaista kielellisesti. Ihmisen intuitio ei muutu Pink Floydin parhaasta albumista⁷, ja vain harvoissa moraalista harkintaa tarvittavissa asioissa kielellinen järkeily kykenee ylittämään vahvan alkuperäisen tunnereaktion. KUVA 4: Tämä heijastuu myös Olut kortiston viikoit-

taisten/päivittäisten

Ymmärrys tekstimuodossa käydyin väittelyn turhuudesta nostetaan esiin – tietysti tuloksetta.

poliittisen keskustelun saavuttaessa välillä myös tiettyjä itsetietoisuuden tasoja:

Puhtaaseen teksti- ja emojifor-maattiin tiivistetty keskustelu tuottaa harvoin aitoa dialogia vastakkaisten mielipiteiden välille, ja debatti usein degeneroituu ihmisten lasku- tai nousuhumalassa itse rakentamiaan olkinukkeja vastaan taistelemiseksi. Tietysti kännykkäkeskustelun tavoitteena ei usein olekaan tuottaa tieteellisesti pätevää analyysiä yhteiskunnan tilasta, mutta tämä pistääkin kysymään: mistä ja miksi ihmiset niin usein riitelevät – joko suljetuissa keskusteluissa tai avoimissa kommenttiosastoissa?

Selitysmalliksi tarjoan post-jordanilaisen konfliktiteoreeman. Homogeenisissä aateympäristöissä, kuten yliopistoissa tai keskusteluryhmissä, syntyy helposti itseään voimistava kaikkokoppavaikutus (kansankielellä rinkirunkku), jossa ajatusmalli [tässä tapauksessa moraalinen kannanotto] x voimistuu kaikkien jakaessa suureksi osaksi samat

mielipiteet ja lähtökohdat – koulutus, kiinnostuksen kohteet, lempiartistit, elämäntyyli, etninen tausta, kulttuurillinen indoktrinaatio, ym. – jolloin ainoa tapa erottua joko edukseen tai muuten on keskittyä x:n vivahde-eroihin.⁸ Homogeeninen ympäristö ruokkii kannanottoa x, ja samaan aikaan voimistaa siitä käytävää diskurssia; erot x:n tulkinnoissa – olivat ne kuinka pieniä tahansa – voimistuvat erityisesti puhtaan kielellisessä kommunikaatiossa. X:n hallitessa keskusteluilmapiiriä on x:n vivahde-eroista keskusteleminen on helppo tapa erottautua ja yrittää hakea hyväksyntää muilta potentiaalisesti samanmielisiltä joko todistaen omaa lojaliteettia tai pyrkien paljastamaan (näennäisen) eri mieltä olevat. Mikäli moraaliset näkemyksemme pohjaavat Haidtin mallin mukaisesti intuitioihimme, on vastaus tunteille tyypilliseen tapaan nopea ja aggressiivinen:

KUVA 5: Pitkän ja tulehtuneen poliittisen ”keskustelun” päätteeksi jää usein vain rip.

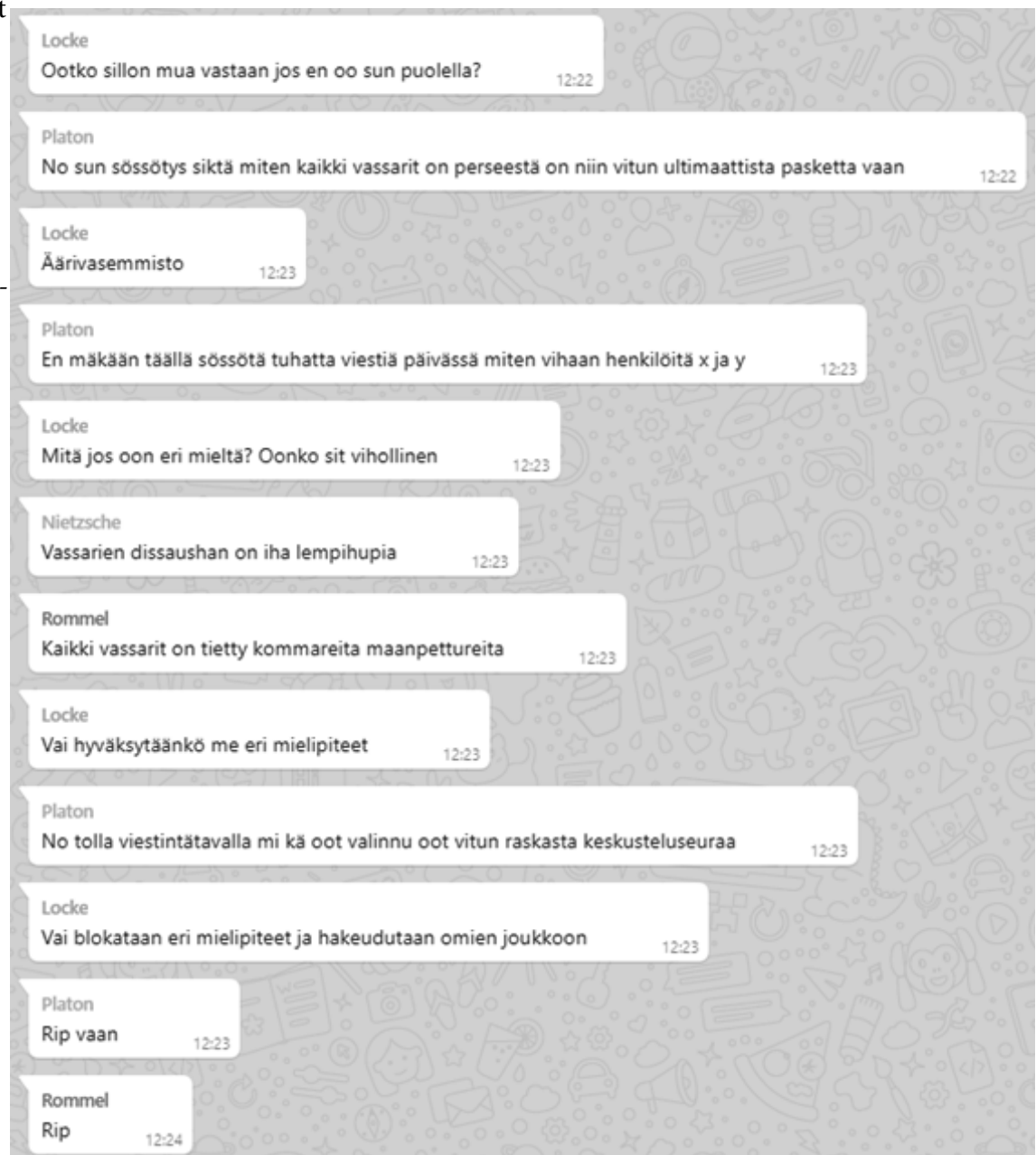
Koska kieli on enimmäkseen korkean kognition tapa oikeuttaa muille meidän sisäiset vinoumamme niin musiikissa kuin politiikassakin, ja koska tarve kommunikoida on useimmille meistä ylitsepääsemätön, on konfliktin syntyminen väistämätöntä – ja loputonta.

Epilogina palaan lokakuussa kirjoittamaani tekstiin parin viikon tauon jälkeen, ja lopetukseni vaikuttaa kofeiinista vieroittuneelle mielelleni kohtuullisen lohduttomalta. Jos olet yhtään niin kuin minä, olet varmasti osallistunut (ja toisinaan jopa nauttinut) ihmisten kanssa väittelemisestä internetissä. Ruudun toisella puolella on kuitenkin aina ihan aito ihminen, jolla on juuri niin ainutkertaisten ajatukset, pelot ja fantasiat kuin sinullakin. Ole mukava, älä vihaa. Todennäköisyys sille, että juuri sinä ymmärrät, miten maailma oikeasti toimii tai miten sen pitäisi toimia, on tasan 0%. Voimme toki väitellä tästä(kin), mutta toivottavasti paremmassa hengessä. Mukavaa marraskuuta kaikille!

Rakkaudella,

Niko Jordman

Kirjoittaja on Patinan hyvän tahdon lähettiläs, internetin taistelukenttien ansioitunut väittelevveteraani (evp.) ja poikkitieteellinen diletantti.

⁸ Freud käytti tästä nimitystä ”pienen erojen narsismi”.

Kuuntelu on radikaali teko – konflikteja ratkaistaan kuuntelemalla

Radikalisoitumiselle on nykyään tarjolla täysin uudenlaiset aseet internetin myötä. Ääripäihin asettautuminen on suorastaan helppoa, kunhan vain löytää tarpeeksi mehukkaan yhteiskunnallisen kysymyksen. Ääripäähän jämähtäminen on vielä helpompaa. Viimeisimpinä tekijöinä kansakuntaa jakoivat ilmastoraportti ja hallituksen ja ay-liikkeiden välinen irtisanomiskiista, jotka tarjosivat areenat omiin poteroihin kaivautumiselle.

Historian opiskelijoina meillä on kyky ymmärtää menneisyyden konflikteja ja niihin johtaneita syitä ja niiden seuraamuksia. Vähintään yhtä tärkeää on kuitenkin pystyä tunnistamaan ja ennalta näkemään konflikteja ja niiden syntymistä nykypäivänä.

Joskus yhteiskunnallinen keskustelu näyttäätyy ahdistavana. Tekemisestä tuntuu puuttuvan tosiasiat, ratkaisukeskeisyys ja keskitie. Koneen säätöön rahoittama Depolarize-hanke pyrkii lisäämään ymmärrystä polarisaatiosta ilmiönä ja rakentamaan depolarisaatio-strategiaa yhteistyössä viranomaisten kanssa. Sain haastatella hankkeen vastuullista johtajaa **Miriam Attiasta** aiheesta.

Hei Miriam! Kerro vähän itsestäsi.

Olen opiskellut kasvatustieteitä ja sosiologiaa ja olen kotoisin Oulusta. Kuten nimestä voi päätellä, olen näitä väestöryhmiin kuulumisen ja ulosjäämisen ja -rajaamisen teemoja pohjinnut jo pienestä asti. Ammatillinen polku alkoi tarjoilijan työstä, sitten se vei tuloksiksi ja luokanopettajaksi ja sitten maahanmuuttopolitiikan ja

kotoutumisen suunnittelun pariin, josta päädyin nykyiseen ammattiini sovittelijaksi. Ehkä historian opiskelijoilta haluaisin kertoa itsestäni sen, että historian didaktiikan opettajani Jouko Jokisalo innoitti minua ryhtymään sellaiseksi opettajaksi, joka etsii myös ne tarinat, joita ei ole kirjoitettu koulun historian oppikirjoihin. Opiskeluaikoinani hän toimitti kirjan ”Historian lisälehtiä” jossa käydään läpi vielä tuolloin kouluopetuksesta täysin poissaolevia Suomen vähemmistöjen historioita. Tämä ajatus on kulkenut mukani siitä asti: kenen tarinoita me kerromme ja tunnemme? Ja mitä se ihmiselle tekee, kun tuntee historiansa ja kun voi kokea tarinansa ehyeksi? Ja onko tämä juuri se ongelma, kun tarina on tarpeeksi ehyt, maailma on valmis eikä sitä jaksakaan enää ottaa vastaan mitään, mikä sitä kuvaa rikkoisi?

Minua häiritsee maailmassa eniten se, että ihmisten väliset ongelmat paisuvat suuriksi siksi, kun vuorovaikutus ei toimi – tarkemmin sanottuna vielä siksi, koska emme kuuntele toisiamme. Tämän koin kaikissa ammattisekseni. Ihmisten välisiin ongelmiin harvoin toimii teknisen ongelmanratkaisun logiikka eli siis se, että löydetään ongelman syy, korjataan se, syy poistuu ja ongelma ratkeaa. Tätä kuitenkin paljon yritetään: etsitään syytä ja syntipukkia. Kun on kyse ihmisten välisistä asioista, syitä ei koskaan ole vain yhtä, aina on vähintään kaksi näkökulmaa. Tämä on sitten käsitteellisesti ei ongelma vaan konflikti. Ja konfliktinratkaisun periaatteilla on eri lähtökohta: ei aleta etsiä syitä, vaan aletaan etsiä riittävää yhteistä ymmärrystä, joka mahdollistaa

asian käsittelyn ja uusien ratkaisujen löytymisen. Tämän takia tarvitaan toimiva vuorovaikutus. Sovittelijan ammattitaitoa on etsiä keinoja korjata vuorovaikutus ja auttaa osapuolia kuulemaan toisiaan.

Mikä innoitti aloittamaan hankkeen?

Teen siis nykyään työtä sovittelijana, joka on Suomessa harvinainen ja uudehko ammatti. Itse sovittelu ei ole uutta, meillä on vahva rikos- ja riita-asoiden lakisääteinen sovittelusysteemi, joka nojaa vapaaehtoistyöhön, mutta itse näen, että ”sovittelija” on ammatti ja sovittelussa tarvitaan taitoja, jotka ovat nyky-yhteiskunnassa olennaisen tärkeitä, kun ihmisillä on hyvin paljon toisistaan poikkeavia arvoja, identiteettejä ja uskomuksia ja kun he hakevat tietonsa eri lähteistä ja eri foorumeilta ja kun todellisuudet muokkaantuvat hyvin erilaisiksi. Kun on vähemmän yhteisiä itsestäänselvyyksiä, tarvitaan entistä enemmän hyvin toimivaa kommunikointia. Kuten Suomen johtava konfliktinratkaisun ja sovittelun teoreetikko Kaijus Ervasti sanoo, yhteiskunnan monimuotoistuesssa ja moniarvoistuesssa on tarve kehittää konfliktinratkaisumenetelmiä, joissa ihmisten erilaiset tarpeet, arvot ja intressit tulevat käsiteltyä. Perinteinen oikeusjärjestelmä kun ei poista eikä lievitä osapuolten välisiä jännitteitä eikä ratkaise konflikteja. Ja konfliktit ovat bensaa polarisoitumiselle.

Työssäni näin siis hyvin selvästi, että jotkut konfliktit syntyvät siksi, että osapuolet näkevät toisensa vain eri

väestöryhmien edustajina eivätkä sen vuoksi koe mahdollisuutta kommunikoida. Vaikka konflikti sovittelaa, sen taustalla oleva ajatusrakenne (me tällaiset ja ne sellaiset) pysyy ja niin kauan kun jännitettä ei pura ja niin kauan kuin keskustelu osapuolten välillä ei syvene, tämä ajatusrakenne pysyy ja ylläpitää ihmisten käsityksiä toisistaan – ja niin kauan konfliktit palaavat. Lisäksi huomaan, että kun ihmisillä on ongelmia, he hyvin usein turvautuvat viranomaisiin, ja heillä on usein odotuksia näille. Kuitenkaan, ”systeemi” ei voi vastata kaikkeen, sillä varsin usein se, mikä ihmisiä toisissa häiritsee ja mikä konflikteja aiheuttaa, ei ole lainvastaista. Kun odotukset eivät täyty, luottamus systeemiin rapisee ja se ei ole hyvä juttu. Aloimme siis työssä miettiä laajemmin, mitä kaikkea Suomessa pitäisi osata nähdä ja tehdä, jotta emme seuraisi muiden maiden kehityskulkuja ”monikulttuuristumisen” tiellä – kuinka ennaltaehkäistä vahvaa polarisoitumista ja konfliktien väkivaltaistumista? Saimme vuoden 2018 alusta rahoituksen Koneen Säätiöstä (kiitos!) näiden kysymysten tutkimiseen. Tutkimme paitsi sitä, millaisia henkilökohtaisia taitoja pitää olla, myös sitä, mitä kykyä rakenteilla ja yhteiskunnan verkostoilla pitäisi olla.

Mitä mieltä olet polarisaation tilanteesta suomalaisessa yhteiskunnassa?

Ensinnäkin haluan todeta, että polarisaatio ei ole hyvä tai paha asia. Se kuuluu yhteiskuntaan. On piristävää, että on alettu ottaa itsestäänselvyytenä, että elämme eri kuplissa ja eri todellisuuksissa. Tämä perusoletus pitää sisällään tarpeen kommunikoida: niin kauan kun asiat ovat yhteisesti jaettuja itsestäänselvyyksiä, niistä ei tarvitse neuvotella. Nyt kun

ilmeistä on, että olemme jakautuneita monella tasolla, tulee itsestään selväksi, että tarvitsemme toimivaa vuorovaikutusta toimivien väestösuhteiden ja sitä kautta toimivan yhteiskunnan rakentamiseksi. Emme edelleen ole kovin polarisoituneita, suurin osa ihmisistä ei lähde mukaan mustavalkoiseen ajatteluun, vaikka julkisessa keskustelussa se näkyy välillä hyvinkin vahvasti.

Meillä on kuitenkin tekijöitä, jotka tekevät tilanteesta arvaamattoman, tässä haluan mainita konsensushakuisuuden ja asiapitoisuuden. Konsensushakuisuus on sellainen asia, että se helposti vaientaa kriittiset äänet. Radikaalien ajatusten esittäjiä ei saa leimata, joskus niiden kautta syntyy uusia avauksia ja ratkaisuja. Niitä esittäviä kannattaa siis tarkasti kuunnella ja heille kannattaa esittää tarkentavia kysymyksiä. Näin saadaan selville, haluavatko he oikeasti ratkaisuja yhteiskunnallisiin ongelmiin. Luova ongelmanratkaisu edellyttää sitä, että jännitteet on purettu. Kun ihmiset eivät tule kuulluksi, jännitteet jäävät pinnan alle ja jännitteisessä tilassa ihmiset ovat puolustuskannalla eikä silloin synny ratkaisuja. Toinen meille tyypillinen polarisaatiota edistävä tekijä on se, että keskustelemme usein liian asiapitoisesti. Uskomme faktoihin. Kiistelemme faktoista. Faktoilla ei kuitenkaan pureta polarisoitumista, koska siinä on kyse tunteista ja vaistomaisista tunnereaktioista.

Miten yksilö voi myötävaikuttaa siihen, ettei polarisaatio kärjisty konfliktiksi? Miten polarisaatiolta voi välttyä?

Polarisaatio on siitä vaarallinen, että siitä syntyy usein itseään ruokkiva kierre ja sillä on tapana kehittyä väkivaltaiseksi, jos ei olla varuillaan.

Jos vihapuhe (kaikkia kohtaan!) normalisoituu, ”ääripää” työntyvät kauemmaksi toisistaan, puheet radikalisoituvat ja tilanteet muuttuvat väkivaltaisiksi. Tämä ei tarkoita sitä, että erimielisyys itsessään on vaarallista. Jos haluaa vaikuttaa siihen, ettei polarisaatio kärjisty, kannattaa siis opetella elämään erimielisyyden kanssa ja kuuntelemaan erilaisia näkemyksiä. Polarisaation bensaa on identiteettipuhe. Jokainen voi siis vaikuttaa siihen, vahvistaako sitä, lähteekö siihen mukaan. Positiivinenkin identiteettipuhe vahvistaa polarisaatiota. Yleensä kenenkään aidoin tarve ei kuitenkaan ole mustamaalata toista. Vihapuheen alta löytyy aina jotain muuta. Joten kannattaa kuunnella tarkkaan. Tämä on kliseistä, mutta parhaiten polarisaatiota sekä konflikteja käsitellään kuuntelemalla. Kuuntelu on radikaali teko.

Lisätietoja:

[depolarize.fi](#)

[naapuruussovittelu.fi](#)

Saana Koivisto

Transhumanismin puolustus

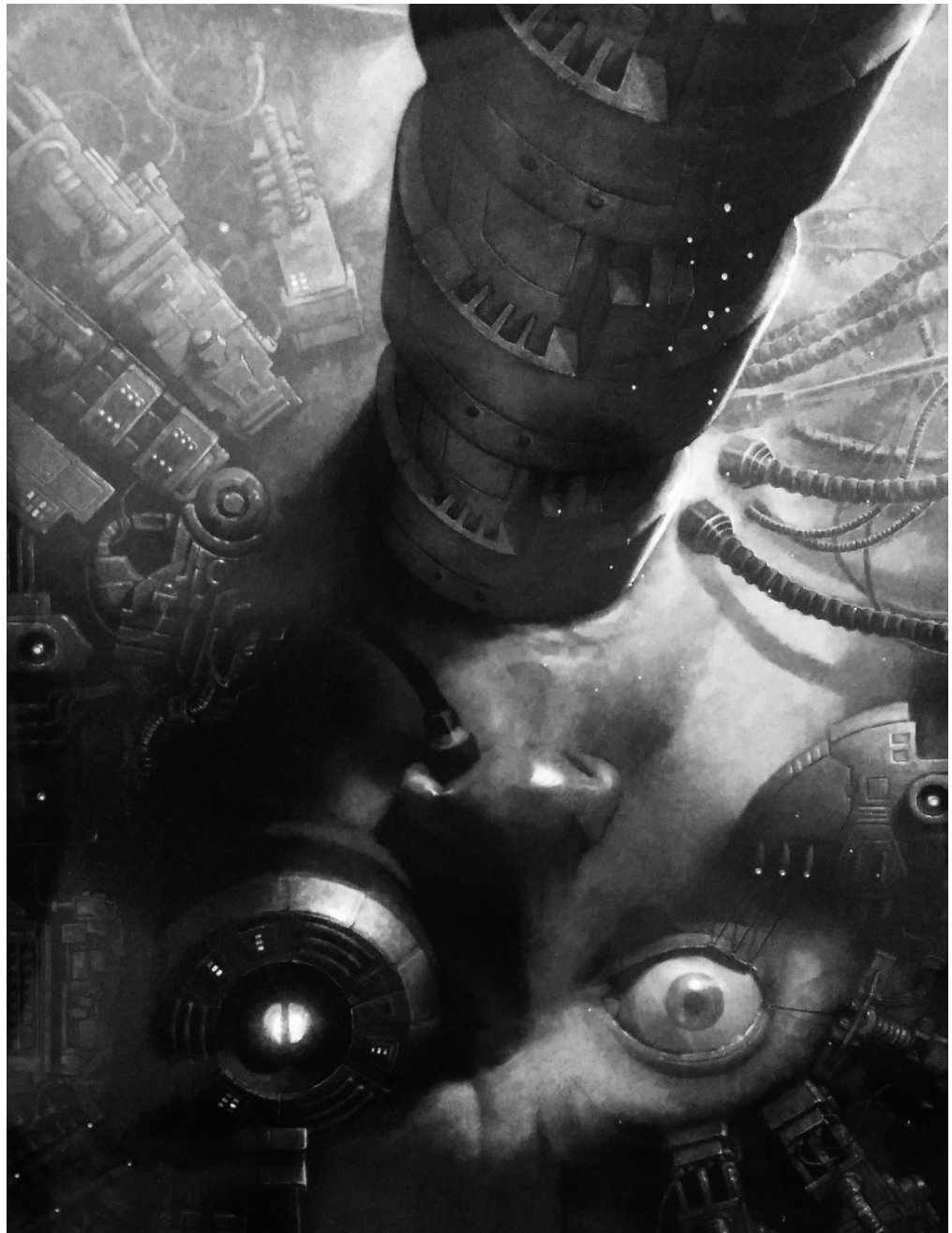
Miksi nimesin tämän puolustukseksi? Onko ihmisen potentiaalin parantaminen asia, jota täytyy puolustella? Kyllä näin taitaa olla, sillä transhumanismiin liittyy ratkaisemattomien pullonkaulojen lisäksi pseudotieteen historian painolasti (eugeniikka) ja nykyajan sosiaaliset ongelmat erilaisine elintasokuiluineen. Mitkä ovat transhumanismin onnistumisen elementit näiden ongelmien puitteissa?

Ensimmäisenä mainittakoon että tiede ja teknologinen kehitys muovaa politiikkaa ja yhteiskunta reagoi siihen eikä toisin päin. Transhumanismi pohjautuu ennen kaikkea siihen, että teknisellä edistyksellä kehitetään ihmistä olemaan suoraan parempi kuin aikaisemmin tai poistaa olemassa olevia ongelmia. Lyhyesti kuvaten tässä voidaan lisätä positiivisia ominaisuuksia tai poistaa negatiivisia ominaisuuksia. Kun tämä on mahdollista, sen käyttämisen estämistä on vaikea perustella. Transhumanismin lopullinen päämäärä on ihmisen parantaminen normaalin ihmisen raameista, joka on varmasti se asia, joka herättää suurimmat kysymykset ja sosiaalisten ongelmien dilemmat, etenkin kun sillä tarkoitetaan geneettistä tai biomekaanista kehittämistä. Sen vuoksi puolustuspuheenvuorossa huomiota tulee kiinnittää transhumanismin ensimmäiseen ja vanhimpaan vaiheeseen, eli lääketieteelliseen parantamiseen, kuten myös ihmiskunnan historian synkimpiin hetkiin.

Lääketiede on osaltaan reaktiivista, jossa vastataan olemassa oleviin ongelmiin esim. lääkityksellä, tai reaktiivis-proaktiivista jossa pyritään ehkäistä jo tiedostettuja ongelmia ennen kuin ne realisoituvat kuten rokotteilla. Aiemmin mainitut esimerkit ovat enemmän lääketiedettä kuin transhumanismia, mutta se on ensimmäinen vaihe kun ajattelee ihmisen kehittämistä: poistetaan negatiivisia asioita ja palautetaan ihminen normaalitilaan. Tätä on myös geneettinen manipulointi tran-

shumanismissa. Tästä esimerkkinä toimii myös erilaisten kroonisten sairauksien tai raskausaikana poistettavien kehityshäiriöiden poistaminen. Tästä on jo olemassa tuloksia mm. down-syndroomadiagnoosin saaneiden sikiöiden saralla, jossa on saatu positiivisia tuloksia ylimääräisten kromosomiparien tukahduttamisesta raskausaikana mahdollistaen sikiön kehittymisen ilman kehityshäiriöitä. Tämä herättää luonnollisesti kysymyksen siitä, että miten eri kehityshäiriöisiin ihmisiin suhtautuminen muuttuu negatiiviseksi, kun yhteiskunnassa ei näy ihmislajin

monimuotoisuutta. Tämän vuoksi historian asema korostuu entisestään, sillä tietoisuus menneisyydestä täytyy riittää ratkaisuksi. Tämän on oltava näin, sillä näen hyvin epäeettiseksi sen, että yhteiskunnassa pitäisi olla ihmisiä, joiden elämänlaatua voisi parantaa, mutta tätä ei tehdä ihan vain toimiakseen esimerkkeinä muille, riisuen täten mahdollisuuden oman elämänsä täyteen toteuttamiseen. Meillä ei tarvitse olla enää ihmisiä rautakeuhkoissa tietääkseen kuinka kamala tauti polio voi olla, vaan meille täytyy riittää historian painoarvo. Ihmisen oikeus omaan ja

laadukkaaseen elämään on suurempi hyvä kuin muiden mahdollisuus päättää sen suunnasta.

Menneisyyden painoarvo voi olla myös painolasti. Pahimpana ja hirviömäisimpänä esimerkkinä toimii eugeniikka ja sen katastrofaaliset seuraukset etenkin Natsi-Saksassa. Tämä rodunjalostamisen periaate on perversoitunein muoto mihin, transhumanismin voi liittää, vaikkei se siihen liity. Vaikka nämä ovat äärimmäisen irrallisia toisistaan, näihin on helppo tehdä älyllinen oikotie, joka ei ole oikeasti tähän kytköksissä. Tämän vuoksi on hyvä tehdä pesäero eugeniikkaan jo etukäteen perusteluineen. Eugeniikka on täysi epätiede, jonka perustana ja toteumana oli teoriassa huonompien ihmisten hävittäminen, lisäten siten paremman kansan mahdollisuuksia kuvitellussa taistelussa ihmiskunnan tulevaisuudesta. Tämä perusta on täysin kestävä, eikä ole mitenkään linjassa transhumanismin kanssa, jossa tarkoitus ei ole ihmisten kategorisointi tai paremman ihmislajin luominen. Transhumanismissa ei ole ns. herrarodun ideaalia, sillä sen tarkoitus on korjata suoria kehitysvirheitä, jotka haittaavat ihmisen elämää subjektina, eikä parantaa ihmistä lajina. Pääpaino on etenkin subjektissa ja ihmisen potentiaalin täyden mitan mahdollistamisessa tai oman kyvyn parantamisessa ihmiselle itselleen näkemällä tavalla. Tämä on myös asia, josta meidän ei missään nimessä tule saada uutta esimerkkiä siitä, miten ihmiskunnan kehitystä pyritään kehittää epätieteellisin ja täysin epähuomaanein keinoin, historian esimerkkien tulee olla riittäviä.

Ihmisen kehittäminen subjektina on äärimmäisen tärkeä huomio, sillä henkilön kehittäminen itse ja yksilönä voi välttää näin ideologiset paineet ja keskittyä myös olennaiseen, eli oman kyvyn parantamiseen. Tässä korostuu ennen kaikkea linkittymisen tieteeseen ja tieteellisyyteen, ilman varsinaista agenda tulevaisuudelle. Transhumanismin hienoi-

pia puolia on juuri erilaisiin pullonkauloihin vastaaminen tarpeen tullessa vastaan. Aivan kuten lääketieteessä vastataan ongelmiin joko reaktiivisesti tai proaktiivis-reaktiivisesti, selvitetään transhumanismissa ensin ongelma, joka pitää ratkaista ja siihen luodaan vastine. Tämä voi tarkoittaa geneettisellä muokkaamisella joko kehityshäiriöiden tai kroonisten sairauksien poistamista. Biomekaanisesti tämä voi tarkoittaa ihmisen kehittämistä tarpeen ja tehtävän mukaan, vaikkapa avaruudessa operoimisen helpottamiseksi painovoimattomuuden ja säteilyn uhkia vastaan.

Kääntöpuoli tälle tietenkin on geneettinen muokkaaminen, jossa ihmistä parannetaan parantamisen vuoksi, joka voi olla myös hyvä asia mutta myös sosiaalinen ongelma, joka voi levittää jo olemassa olevia elintasokuiluja, mutta myös luoda niitä. Erinäiset tahot voivat muokata ihmisen perimää ja ominaisuuksia ja samalla lukita ihmisten kehityskaaria täyttämään tiettyjä rooleja etukäteen. Tämä on samankaltainen ongelma käännettynä pääläelleen, mihin lääketiede on jo nyt vastannut: milloin ihmisen oikeus hyvään ja omanarvoiseen elämään annetaan muille, eli jos lapsessa havaitaan kehityshäiriö joka on korjattavissa, lapsen oikeus terveeseen ja täyteen elämään jyrää muiden ajatukset toivomuksista lapsesta. Vastaavasti ihmisen mahdollisuus elää omilla ehdoilla ilman muiden asettamia edellytyksiä tulevaisuudelle, on myös olennainen moraalinen dilemma geneettisen muokkaamisen aikakaudella.

Transhumanismilla on valtavasti annettavaa ihmiskunnalle niin monella eri tavalla ja sille pitää pystyä antamaan sen tarvitsema tila ilman pelon tai muutosvastarinnan epätieteellistä vastustamista. Terve skeptisyys on ehdottoman tärkeää, sillä transhumanismissa on paljon vastaamattomia pullonkauloja sosiaalisten ongelmien kanssa, jotka toisaalta voivat myös ratkaista muita jo olemassa olevia ongelmia, eikä ole luomassa niitä.

*Teksti: Juho Aarikka
Kuvitus: Talvikuningas-julisteet,
Sami Saramäki 2007*

Terveisiä Tylypahkasta!

Jos joku ei tiennyt, Patina järjesti potter-sitsit. Potter-sitsit. Jästiluserithan tästä eivät tienneet. Kutsun sai ainoastaan oikeat velhot (ja jostain syystä myös muutamat kuraveriset). Ilta meni hyvin, paitsi Puuskupuhilla. Kaikilla oli niin mukavaa, paitsi Puuskupuhilla. Kuten paikalla päässeet velho- ja noitatoverit tietävät, tilassa oli kolme pöytää vierekkäin, ja yksi pöytä suhteessa muihin poikittain. Tämän typerästi kääntymisen lisäksi pöytä sijaitsi huoneen perällä pimeässä, siten ettei tuvanjohtajat kuulleet mitä puuskupuhilla oli asiaa, eikä puuskupuh kuullut mitä tuvanjohtajat höpisivät. Mielestäni tämä järjestely toimi mainiosti, muut tuvat saivat olla rauhassa, kun erityisluokkalaiset olivat siirretty pois häiritsemästä oikeasti taitavien oppilaiden puuhastelua.

Ilta oli loistokas ja maaginen. Vielä paremman siitä teki luusereiden kärsimys.

Terv. Kuolonsyöjä

(Ohessa on vielä muutama jästikuvauslaitteella otettu liikkumaton jästikuva, jotka eräs kotitonttu otti illan aikana joltain kuraveriseltä rohkeliikkoluuserilta varastamallaan kemaralla.)

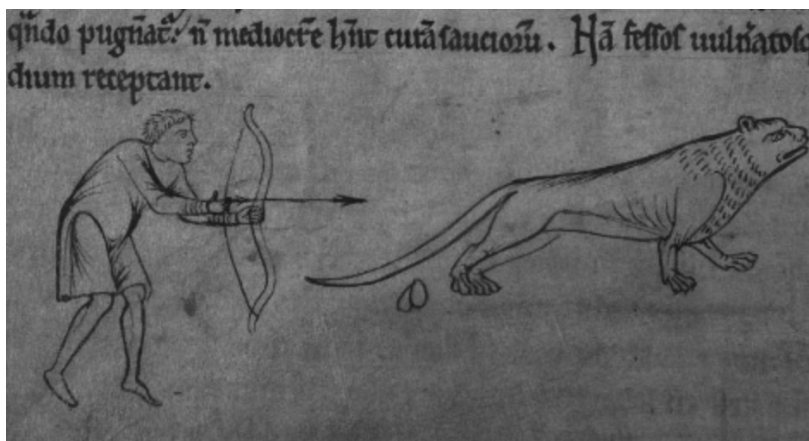
Majavien kivekset, ei kun siis konflikti

Konflikti voi muodostua monista syistä. Joku saattaisi esimerkiksi pahoitella mielensä siitä, että Hileessä ei ole tarpeeksi naispuolisten henkilöiden tuottamaa sisältöä. Tai mahdollisesti siitä, kun joku toinen valtio on eri mieltä oman valtion kanssa. Tai sitten vaikkapa siitä, kuinka nykypäivänä ruoan tehotuotannossa kohdellaan eläimiä huonosti.

Tästä päästäänkin erittäin sujuvasti eläimiin. Ja koska Hile on historian opiskelijoiden lehti, on luontevaa puhua tässä yhteydessä eläimistä ja historiasta. Asiaa voidaan lähestyä monella tavoin. Historiassa voidaan tutkia esimerkiksi eläinten oikeuksia, eläinten ja ihmisten suhdetta tai vaikkapa eläinten symbolista kuvaamista. Itse olen kandintyöni vuoksi perehtynyt paljonkin viimeksi mainittuun.

Pohdin kandissani siis seksuaalisuuteen liitettäviä hyveitä ja paheita 1100-luvulla, ja käytän lähteenäni bestiaaria. Se on siis keskiaikainen eläinkirja, jossa näkyy monenlaisia eläimiä ihan niistä arkisista aina tiikereihin ja lohikäärmeisiin. Bestiaarissa kerrotaan yleensä ensin hyödyllistä perustietoa eläimestä, kuten missä se elää, mitä se syö ja miten se parittelee (koska kukapa nyt ei olisi jälkimmäisestä kiinnostunut). Teoksen päätarkoitus on kuitenkin kertoa moraalisia ja hengellisiä opetuksia käyttäen eläimiä symbolisina välineinä.¹ Tämä näkyy hyvin esimerkiksi majavasta kertovassa luvussa. Se vaikuttaa ensilukemalta hyvin absurdilta, mutta lopussa selitetään tekstin opetus. Majavan kivesten kerrotaan olevan hyödyllinen lääke, ja eläintä metsästettävän niiden takia. Majavan kuvaillaan olevan myös tietoinen tästä, sillä metsästäjän saadessa sitä kiinni, se puree omat kiveksensä pois ja heittää ne metsästäjälle samalla paeten. Tekstissä kerrotaan, kuinka

1 Barber 1999, 7.

Kuva 1. BL 11283, f.4v. Majava.

uuden metsästäjän saapuessa majava näyttää hänelle genitaalialuetta, jolloin metsästäjä jättää sen rauhaan.² Eikö vaikutakin erikoiselta? Tarina avataan bestiaarissa niin, että majava symboloi Jumalaa seuraavaa ja siveellistä elämää haluavaa ihmistä, kun metsästäjä taas symboloi Saatanaa. Kuvaillaan, kuinka tällaisen ihmisen tulee poistaa itsestään pois kaikki paheet ja irstaat teot ja kuvainnollisesti heittää ne Saatanan naamaan, joka ei tämän jälkeen enää vaivaa ihmistä.³

Bestiaari on täynnä tällaisia jännittäviä tarinoita ja kandin teko on sen takia ollut hyvin värikästä. Joka tapauksessa, symboliikan tutkiminen eläinten historiassa voi paljastaa historian tutkijalle paljon ajan ajatusmaailmasta. Bestiaarin majavan tarinasta tulee ilmi esimerkiksi se, kuinka keskiajalla seksuaalinen siveys

2 BL 11283, "X. De castore", f.4v-f.5r; Clark 2013, 130. Clark kääntää englanniksi kivesten irrottamisesta kertovan kohdan: "---he cuts off his testicles with his teeth, and throws them before the hunter, and thus escapes."

3 BL 11283, "X. De castore", f.4v-f.5r; Clark 2013, 130. Clark kääntää englanniksi: "Thus, any man who is turned toward God's command and wishes to live chaste, cuts himself off from all vices and all acts of lewdness, and tosses them into the Devil's face."

oli hyveellistä, ja sitä harjoittavat papit ja munkit oli aikas lit. Tekstistä voi tulkita myös, että toisaalta kaikkien ihmisten tulisi leikata irstaudet ja paheet elämästään pois. Siitä taas voidaan päästä siihen, kuinka keskiajalla seksuaalisuus ja seksi olivat ideaalisti asioita, jotka tapahtuivat vain avioliiton sisällä ilman mitään kummallisuuksia.

Tähän loppuun vielä kuva majavasta kiveksineen (tai oikeastaan ilman niitä) ja bonuksena pelottava kuva mehiläisistä, kummallisesta krokotiilista ja keskiaikaisesta kissasta (koska Hile kaipaa ehdottomasti lisää kissakuvia)!

Lähteet

Barber, Richard, *Bestiary: Being an English Version of the Bodleian Library, Oxford M.S. Bodley 764 with All the Original Miniatures Reproduced in Facsimile*. Boydell Press: Woodbridge, 1999.

British Library Additional 11283. Editoitu ja käännetty teoksessa Clark, Willene B., *A Medieval Book of Beasts: The Second-family Bestiary: Commentary, Art, Text and Translation*. Boydell Press: Hockley, 2013 (1. painos 2006). Käsikirjoitus digitointuna osoitteessa http://www.bl.uk/manuscripts/Viewer.aspx?ref=add_ms_11283_fs001r. Luettu 25.10.2018.

Kuva 2: BL 11283, f.23v. Mehiläiset.

Kuva 3: BL 11283, f.8r. Krokotiili

Kuva 4: BL 11283, f.15r. Kissa ja hiiri.

Ei Muumitaloa lukita yöksi

Muumilaakso poliittisena kokonaisuutena

Ensimmäinen osa sarjassa: Muumit ja minä

Musiikkiehdotus: Amispoppia – Muumit massive bass

Tove Janssonin luomat muumit ovat olleet suuri osa elämäämme. Elämämme alkuvaiheilla opimme elämään, rakastamaan ja pelkäämään näiden kirjojen, laulujen ja tv-ohjelmien kautta. Unissamme lennämme pilvien päällä ja pelkäämme kammotavaa mörköä. Useiden lapsien ensimmäinen eksistentiaalinen kriisikin pyörii muumien anatomian ympärillä, sillä ensimmäisen kerran lapsen voidaan todeta ajattelevan asioita kriittisesti, kun hän nostaa esille kysymyksen: ”Kuinka muumi poistaa ruuansulatuksensa jätteen, kun sillä ei ole minkäänlaista purkausaukkoa?” Maailma on ihmeellisempi ja kauniimpi paikka meille kaikille muumien ansiosta. Silti meitä pohdituttaa aina myös suuresti anatomian lisäksi se, kuinka Muumilaakso on järjestäytynyt poliittisesti ja minkälaiset olot siellä vallitsevat.

Muumien luonteesta

Muumit ovat Muumilaakson nykyinen valtaväestö, joka pohjautuu Muumien esi-isistä, jotka elivät kaakeliuunien takana. Tämän vuoksi myös nykyisin Muumit rakentavat pääasiallisesti kaakeliuunin muotoisia taloja. He kokevat sen muodon rauhoittavaksi ja kotoisaksi. Toisaalta Muumit ovat mestareita rakentamaan ympyrän pohjakaavan mukaisia taloja, joissa jostain syystä on vain suorakaiteen muotoisia huoneita.

Tässä kirjoituksessa tulen käsittelemään Muumeja pääasiallisesti Muumilaakson sisä- ja ulkopoliittikan kautta. En mene tarkemmin sisälle

Muumilaakson väestöpolitiikkaan, jota tulen sivuamaan tulevaisuudessa.

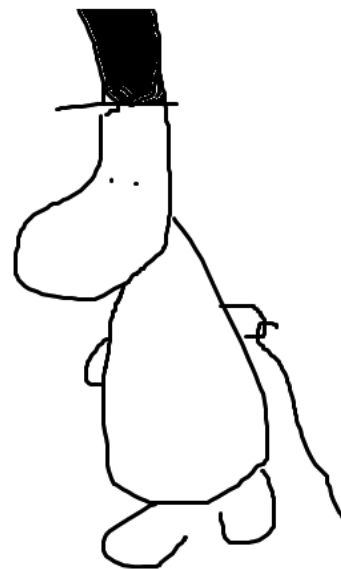
Muumilaakso geopoliittisena kokonaisuutena

Muumilaakso on geopolittisesti tulenaralla alueella. Yksinäisten vuorten takana on Janssonin mukaan *peltoja ja taloja*, näin ollen myös jonkinlaisia asukkaita. Meren takana taas on yksinvaltiaan valtakunta, josta muumipappa lähetettiin perustamaan siirtokuntaa.

Ensimmäisenä jotta pääsemme pohtimaan Muumilaakson syvintä olemusta, on meidän pohdittava tämän siirtokunnan syntyä. Muumipappa lähetettiin meren yli Amfibi-aluksella muiden siirtokuntalaisten kanssa valloittamaan oikeamieliselle Itsevaltiaalle lisää alueita hallittavaksi. Tänne Muumipappa rakensi ensimmäisen kaakeliuunia muistuttavan kotinsa. Tämän kodin rannoilla hän myös kohtasi elämänsä rakkauden, Muumimamman. Tämä koti luultavimmin tuhoutui siinä tuhotulvassa, jota kuvataan ensimmäisessä Muumi-kirjassa *Muumit ja suuri tuhotulva*. Kirjassa Muumimamma ja Muumipeikko kokevat hurjia seikkailuja ja liikkuvat suuria matkoja maa-alueita pitkin. Oletettavaa on siis, että he pysyvät siirtokunnan kanssa samalla mantereella, mutta Muumilaakso tuskin on tämä alkuperäinen siirtokunta.

Muumilaakso on perustettu sille paikalle, jonne kirjan lopussa löydetty Pappa oli rakentanut uuden Muumi-tyyppisen rakennuksensa. Tämä asetettiin hallitsemaan maisemaa tässä laaksossa, ehkä jonkinlaisena suvereeniuden merkinä. Tuhotulva saattoi siis olla eräänlainen kataklysmi, joka mahdollisti siirtokunnan jäsenten irtautumisen Itsevaltiaan valtakunnasta.

Muumilaakso on siis geopolittisesti uuden maailman vanhojen kansojen puristuksessa kuitenkin maantieteellisesti hyvin puolustettavassa poukamassa. Meren toisella puolella kuitenkin odottaa vihamielinen itse-

Tekijänoikeusvapaa kuvituskuva. Kuva on eräänlainen heimopäällikkömöhkäle.

valtiasta valmiina ottamaan siirtokuntansa uudelleen haltuun. Muumit ovat kuitenkin taistelleet oman itsenäisyytensä kauniin siirtokuntansa tuhonneesta kataklysmistä huolimatta.

Ei muumitaloa lukita yöksi ei viittaa siihen, että Muumilaakso olisi jonkinlainen rauhan tyysija. Tämä motto viittaa muumimaiseen asenteeseen liittyen vaaroihin, jotka laakson ulkopuolella ja myös jopa sisällä odottavat. He haluavat motollaan muistuttaa, että muumit ovat aina, jopa öisin valmiita lyömään laaksostaan ulos hyökkääjät. *Ei muumitaloa lukita yöksi* voidaan siis kääntää esimerkiksi sanonnaksi: *antaakaa tulla, jos uskalatte*.

Poliittinen tilanne Muumilaaksoissa

Kaikessa Muumilaakson yhteiskunnallisessa toiminnassa käännytään Muumipapan puoleen. Hän on eräänlainen Muumilaakson de facto -johtaja. Muumipapan asema yhteiskunnassa on patriarkaalinainen. Tämä näkyy jo hänen nimestään: Pappa. Pappa tarkoittaa isien isää tai englanniksi *father of fathers*, patriarkkojen patriarkka. Se jota patriarkka kuuntelee. Hänen sanansa on jokaisessa tilanteessa painavin, oli kyse sitten

malmivarantojen kartuttamisesta tai valmistautumisesta hyökkäykseen.

Ulkopoliittinen tilanne Muumilaak-
sossa on selkeä. Saapuvat muuka-
laiset ohjataan ensimmäisenä Muu-
mitaloon Muumipapan puheille. Jos
muukalainen ei suostu saapumaan,
tullaan tästä välittömästi informoi-
maan Papalle, joka lähtee tarkista-
maan tilannetta. Muumipappa omis-
taa myös laakson ainoan tuliaseen ja
on tästä syntyvän väkivaltaamono-
polin takia Muumilaakson tärkein suo-
jelijä. Kurko. Ja lähtipä Muumipappa
kerran myös merille ottamaan hal-
tuunsa strategisesti tärkeän merikoh-
teen, majakan ja kunnostamaan sen,
sekä varmistamaan että hänen val-
lalleen uskollinen mies jatkoi tämän
strategisen kohteen ylläpitoa.

Sisäpoliittinen tilanne taas on moni-
mutkaisempi. Yleisesti Muumilaak-
son sisäpolitiikka pyörii Muumipapan
ympärillä, mutta poikkeuksiakin
löytyy. Muumilaaksossa on poliisi,
jolla joidenkin tietojen mukaan on
esimies jossain muualla. Silti hän
usein pitää audiensseja Muumipapan
kanssa. Palveleeko hän jonkinlaista
miehittäjää? Onko Muumilaakso sit-
tenkin jonkinlaisen auktoriteetin alai-
sena? Toisaalta hänen nähdään aina
palvelevan Muumipappaa hankalissa
asioissa. Kenties hän tiedostaa Muu-
mipapan merkityksen yhteisölle ja
kunnioittaa Papan väkivaltaamono-
polia.

Tekijänoikeusvapaa möhkäle juhlistaa valm-
ista hillopurkkia.

Toisaalta Muumilaakson pieni rikolli-
suusaste luo kysymyksen poliisin tar-
peellisuudelle. Entä jos Poliisimestari
onkin vain jonkinlainen harrastelija?
Rikas henkilö, joka on harrastuksena
rakentanut itselleen poliisiaseman ja
Papan siunauksella harjoittaa poliisi-
leikkejä Muumilaakson alueella?

Yhteiskuntaoloja ei kuitenkaan voida
Muumilaaksossa missään tapauk-
sessa kuvata totalitaarisiksi, sillä
Muumipappa ei selkeästikään ole
kiinnostunut kansalaistensa päivit-
täiselämästä, vaan ehkä enemmän
keskittyy kantamaan *patriarkaalista
taakkaansa* muiden turvallisuudesta.
Hän kantaa suurta huolta kuloista,
myrskylyhdyistä ja veneiden sijoit-
tamisesta talvisin ja tuulisella säällä.
Hänen valtansa myrskylyhtyihin ei
kuitenkaan ole absoluuttista. *Muissa
perheissä isät päättävät, milloin lyhty
otetaan käyttöön*, toteaa Muumipap-
pa katkerana kirjassa *Muumipappa ja
meri*, perheen tuotua lyhdyn kuistille
ja näin lopettaessa kesän. Hän siis ei
kontrolloi jokaista tilannetta vaan toi-
mii enemmänkin jonkinlaisena hei-
mopäällikkönä, henkilönä jota muut
päättävät hädän hetkellä seurata.
Hän on kuin libertaarin märkä uni.

Muumipapalla on kuitenkin etu-
maastontarkastelija, Nuuskamuik-
kunen, joka lähtee joka talvi etelään
tutkimaan ulkomaiden poliittisen
tilanteen kehitystä ja varmistamaan
Muumilaakson suvereeni asema
maailmanpolitiikassa. Nuuskamuikkunen ja
Muumipappa nähdään
usein kaksin pitämässä
audienssia, jossa luul-
tavimmin käydään läpi
Laakson suhdetta man-
tereen muuhun poliitti-
seen tilanteeseen.

Talonrakennus Muumi-
laaksossa tuntuu olevan
myös kohtuullisen va-
paata. Muumilaaksossa
ei näytä vaikuttavan
kaavoituslautakuntaa,
eikä julkisivulautakun-
taa. Muutoin esimer-
kiksi Noidan ja Nipsun
talot olisivat varmasti
lainvastaisia. Tiestö taas
vaikuttaa syntyneen
luonnollisesti tarpeesta,

sillä päällysteitä teissä ei ole. Julkis-
valta loistaa poissaolollaan.

Muumilaakso on siis syntynyt siir-
tokunnan tuhouduttua entisistä
siirtokuntalaisista julkisvallasta va-
paaksi alueeksi, jossa hädän hetkellä
yhdistytään patriarkaalisen heimo-
päällikön vallan taakse. Muumilaakso
on siis jonkinlainen vapautettujen
maaorjien ja orjien paratiisi, jossa
vapaus on vallitseva käsite yhteiskun-
taelämässä.

Muumilaakson talous- ja elin-
keinoelämä

Kuinka toimii Muumilaakson talous-
elämä? Selkeästi Muumilaaksossa
harjoitetaan jonkinlaista vaihtokaup-
pataloutta ja suuri osa tuotteista
valmistetaan omavaraisesti tai han-
kitaan vaihtokaupoilla. Kuitenkin
Muumitalostakin on löydettävissä
suuri määrä esineitä, jotka olisi-
vat liian monimutkaisia valmistaa
omavaraisesti ilman erikoistaitoja ja
-työkaluja. Varsinaista teollisuutta
Muumilaaksossa ei ole eikä selkeäs-
ti erikoistuneita käsityöläisiääkään.
Myös varsinainen raaka-ainetuotanto
on pääasiassa kotiteollisuuden varas-
sa. Kaupankäyntiin kuitenkin selkeäs-
ti tarvitaan jonkinlainen *hittituote*.

Tällaisiin kauppoihin on löydettävissä
vientituote, jota valmistetaan suuria
määriä, mutta nähdään kulutettavan
vain harvoin. Se on hillo. Hillo on
luultavimmin Muumilaakson tärkein
vientituote, jota myymällä saadaan
ns. kovaa FIAT-valuutta tai jalome-
talleihin sidottuja valuuttoja. Kenties
tätä vientituotetta vaihdetaan myös
itsessään jalometalleihin, joilla oste-
taan hyödykkeitä, joita muumilaak-
sossa ei voida valmistaa.

Hillo on myös erityisen kuuluisaa,
sillä lähes jokainen Muumilaaksoon
eksynyt matkaaja haluaa aina päästä
kokeilemaan Mamman hilloa, eivätkä
saatuaankaan suostu lopettamaan
ennen kuin anniskelu julistetaan
päättäneeksi. Kenties Muumimamma
lisää hilloonsa addiktoivia aineso-
sia, tai sitten se on vain niin perha-
nan hyvää. Kuitenkin tämän hillon
perässä tulee aina jos jonkinlaista
onnenonkijaa, jotka harvoin ovat
valmiita maksamaan hillotuksistaan.
Tämä saakin minut pohtimaan,

olisiko muumilaaksossa sittenkin jonkinlainen feodaalijärjestelmä, jossa talonpoikain on kestittävä ties minkämoista hemulia. Menen tähän syvemmälle jossain toisessa artikkelissa, toisella ajalla.

Merellisyys on luultavimmin hallitsevaa Muumilaakson taloudessa. Yksinäisten vuorten läpi kulkeva reitti on vaarallinen ja hankala. Siellä on muun muassa mörköongelmia. Näin ollen se ei sovellu suurien hillolastien kuljettamiseen. Muumien uiskovene, joka sarjassakin nähdään, soveltuu suurien lastien kuljettamiseen, samankaltaisia käytettiin Suomessakin talonpoikaipurjehduksissa. Tämä vene on siis luultavimmin tärkeä elämänlinja Muumilaakson taloudelle, jolla nämä Muumilaakson vapaat talonpojat käyvät välillä esimerkiksi Kuusilahteen myymään tuotteitaan.

Yhteenveto

KAUAN ELÄKÖÖN MUUMIPAPPA!
ELÄMÄMME KURKO! SORRETTUJEN
VAPAUTTAJA! KAHLEIDEN KATKOJA!
MAJAKOIDEN KUNNOSTAJA! HASTA
LA MOOMIN, BABY!

Seuraava osa tulee olemaan joko Muumilaakson ja feodalismi tai Muumilaakson väestöpolitiikka ja -demografia.

Henrik Järvinen

HuK, Tampereen yliopisto

Disclaimer:

Kirjoitus ei liity Moomin Characters Oy Ltd:n omistamiin hahmoihin joistain sattumanvaraisista yhteyksistään huolimatta. Kirjoitus on silti kunnianosoitus Tove Janssonin elämäntyölle ja kaikelle sille ilolle, jonka hän on yhdessä veljensä Lars Janssonin kanssa maailman lapsille ja aikuisille tuottanut. Teksti on myös huumoria ja sen ei ole tarkoitus lietsoa Turkuvihaa, Vilijonkkavihaa tai halua sulkea rajoja Hattivateilta. Kirjoittaja rakastaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia ja tuomitsee kaiken ihmisarvoa loukkaavan toiminnan.

Muumihoroskooppi

21.3. - 19.4. Nuuskamuikkuset (Nikotinius Kalastus)

Nuuskamuikkuset ovat kiireisiä luonteita joilla tuntuu sielussaan olevan jatkuva kaukokaipuu. Nuuskamuikkuset ovat pohtivia sieluja, jotka voivat istahtaa keskustelemaan vakavasti, mutta osaavat välillä rentoutua myöskin telmimään lapsekkaalla innolla.

Ohje: Kiire tuntuu aina olevan osa elämästäsi. Etelään lähtö on aina osana ajatuksiasi joko fyysisenä faktana tai haavematkana kohti sielun etelää. Kalastus on mielipuuhaasi joko sielunkalastuksena tai aktuaalina harrastuksena. Olet elämänviisauksien jakaja ja suuren tiedon lähde. Muista kuitenkin tasaisin väliajoin palata sielunmatkoiltasi.

"Ikinä ei tule aivan vapaaksi, jos ihaillee toista liikaa. Sen minä tiedän." - Nuuskamuikkunen

20.4. - 20.5. Hemulit (Hemulus Haja-mielius)

Hemulit rakastavat laatua ja yltäkyläyttä. Nautinnot ja aistilliset hetket kuuluvat Hemuleiden elämiin oleellisina asioina. Hemulit ovat tosin urheita sieluja eivätkä ole valmiita alistumaan sukupuolinormien vaatimuksiin. Niin miehen kuin naisen on Hemulin mielestä oikein käyttää tädiltään perimää leninkiä.

Ohje: Nautinnot ja aistilliset hetket ovat tärkeä osa elämää, mutta muista että elämää on niiden ulkopuolellakin ja nautinto voi löytyä tilanteen epätäydellisyydestä. Normeihin ei ole syytä kangistua ja niitä on oikein rikkoa. Varo silti, ettet loukkaa muiden tunteita, sillä vapaus on vapautta vain jos vapaus ei ole muiden vapaudesta pois. Älä varasta hattivattien ilmapuntaria, siitä seuraa ongelmia ja ilmapuntarit eivät tuota Hemuleille nautintoja.

”Maailmassa ei ole koskaan järjestyttä, eilen oli liian kuumaa ja nyt on liian märkää.” – Hemuli

21.5. - 20.6. Tuu-tikit (Totikkus talonvaltaus)

Tuu-tikit ovat pohtivia ja kommunikoivia sieluja. He ovat usein myös puheliaita, elämänmyönteisiä ja miellyttäviä persoonia. Tuu-tikit pyrkivät vuoden pimeimpinä aikoina valaisemaan ympäristöään ja varmistamaan uuden valon saapumisen, pitäen samalla muista huolta.

Ohje: Muista, että joissakin tilanteissa ihminen tarvitsee vain hiljaisuutta ja välittämistä. Olet ottanut kenties itsellesi liikaa muiden murheita ja se näkyy jo omassakin elämässäsi. Katsele hetken aikaa maailman kauneutta ja ihmettele sen säröisyyttä. Muista että jokaista oravaa ei voi pelastaa jäärouvalta.

Ajattelen juuri parhaillaan revontulia. Ei voi tietää ovatko ne olemassa vai näkyvätkö ne vain. Kaikki on hyvin epävarmaa, ja juuri se tekee minut levolliseksi. -Tuu-tikki

21.6. - 22.7. Niiskuneidit (Niskunyyhkis)

Niiskuneidit ovat muumimerkeistä perhe- ja kotikeskeisimpiä. He hakevat tukea ja turvaa lähimmilleen. Niiskuneidit asettuvat helposti puolustuskannalle, jos joutuvat pelkäämään läheistensä tai itsensä puolesta mutta ovat erinomaista seuraa tuntiessaan olonsa kotoisaksi. Tunteet ovat Niiskuneideillä elämän yksi tärkeimmistä indikaattoreista.

Ohje: Vahvuutesi Niiskuneitinä on työteliäisyys ja sitoutumiskyky. Usein tahdot pelastaa maailman jo pelkällä ajatuksen voimalla, mutta voimavarasi eivät aina siihen riitä, jonka saatat tuntea ahdistavaksi. Muista

että pienikin teko parantaa maailmaa. Rakkautesi on lähimmäisillesi tärkeää, mutta muista varmistaa, että olet itsekin kunnossa, sillä se on tärkeää myös lähimmäisillesi.

”Niiskuneiti pani käpälänsä Muumipeikon käpälään. – Oli miten oli, hän sanoi. – Niin kauan kun sinä et pelkää, minäkin lupaan olla pelkäämättä.”

23.7. - 22.8. Reippailija-hemulit (Hemulus Sportacus)

Reippailija-Hemulit ovat hyvällä itsetunnolla varustettuja persoonia. Suurimmatkaan vastoinkäymiset eivät haittaa Reippailija-Hemuleita. He ovat lojaaleja ja rehellisiä. Elämässään Reippailija-Hemulit osoittavat intohimoa ja luovuutta. Valta voi kuitenkin helposti nousta päähän Reippailija-Hemuleille.

Ohje: Olet lojaali ja vankkumaton ja toimit monien sosiaalisten ryhmiesi tukipilarina. Muista kuitenkin antaa myös muille tila toimia ryhmän sisällä. Älä myöskään kasaa kaikkia ongelmia harteillesi, sillä jokaisen keskeytyksesi on rajallinen. Älä anna itsesi syödä muiden hilloja loppuun, mutta muista pelastaa yksinäiset ja surkeat ns. suden suusta.

”Kiitoksia hillosta!” -Reippailija-Hemuli

23.8. - 22.9. Vilijonkat (Putsisputsis)

Vilijonkat ovat harkitseva, hillitty ja pikkutarkka. He ovat hyvin siistejä ja järjestelmällisiä mitä tulee työhön ja kotiin. Kodin puhtaus on kaikki kaikessa, jos kyseessä on aito Vilijonkka joko muumimerkinä tai nousevana merkinä. Vilijonkka ei yksinkertaisesti siedä epäsiistiä kotia tai työpöytää.

Ohje: Elämässäsi moni asia tuntuu olevan epäjärjestyksessä. Tällaisessa tilanteessa on vain nostettava kissa pöydälle ja tutkittava sitä laatikon ulkopuolelta. Muista kurkistaa välillä lähimmäistesikin tarpeita ja antaa heille rauhan rakentaa sellaisia hiekkakeistoksia kuin haluavat. Muista että jokainen on yksilö, eikä talomaa-lin tähteillä maalaaminen tee naapuristasi huonompaa henkilöä.

”Kampusu on aasi, hän ajatteli. Hömpä rouva, joka ei osaa ajatella muuta kuin teekakkuja ja tyynynpäällisiä. Hän ei ymmärrä edes mitään kukista. Ja kaikkein vähiten hän ymmärtää minua. Nyt hän istuu kotonaan ja luulee, etten minä ole koskaan kokenut mitään. Minähän koen joka päivä maailmanlopun ja kuitenkin pukeudun ja riisuudun ja syön ja pesen asioita ja pidän teekutsuja aivan kuin ei mitään olisi tapahtunut!” -Vilijonkka

23.9. - 23.10. Poliisimestarit (Pillius Puhallus)

Poliisimestarit ovat diplomaattisia ja asettavat sanansa tarkasti. He ovat monien ystäviensä suosiossa, sillä pitävät heihin yhteyttä yllä. Poliisimestarit ovat sovittelija ja esteetikko, joille miellyttävä ympäristö pehmeine sävyineen tukee heidän hyvinvointiaan. Poliisimestarit ovat tasapainoisia, vakaita ja ottavat toiset huomioon.

Ohje: Sinua saattaa vaivata ajoittainen saamattomuus, mutta älä anna sen lannistaa. Tartu tiukasti toimeen ja puhalla pilliin. Luo vakautta ympärillesi poistamalla kuvainnolliset häiritsevät ympäristöstäsi ja suojele lähimmäisiäsi. Anna myös itsellesi aikaa ja keskity välillä ruusujen hoitamiseen.

”Poliisitapaus!” -Poliisimestari

24.10. – 22.11. Pikku-Myyt (Lillaus Mymis)

Pikku-Myiden mielestä totuutta ei voi päästä pakoon. He ovatkin tietoisia periaatteistaan kiinni pitävä muumimerkki, joka ei kumarru perinteitä pelkästään niiden itsensä vuoksi. Elämään intohimoisesti suhtautuvat Pikku-Myyt saavat ympärilleen helposti ystäviä, mutta myös vihamiehiä. Ketään ei jätetä kylmäksi heidän poistuessaan paikalta.

Ohje: Varo tekemästä karpäsestä härkästä vain siksi että saisit elämääsi joitain intohimon kohteita. Keskity mieluummin tutkiskelemaan elämääsi pohtivalla kannalla. Anna itsellesi mahdollisuus nauttia leppoisesta elämästä, vaikka sitä ei tällä hetkellä hyvällä katsottaisikaan.

”Minä en siedä sitä, että toiset nukkuvat, kun minä olen hereillä, vaikka ei päin vastoinkaan ole lainkaan hyvä.” -Pikku-Myy

23.11. – 21.12. Muumimammat (Mutsis Mumis)

Muumimammat ovat seikkailevia ja ideoivia, mutta myös rauhallisia, välittäviä ja rakastavia. Pienet tai suuretkaan katastrofit eivät hetkauta Muumimammoja vaan heillä on aina eväitä, joko fyysisiä tai henkisiä vastata tulevaisuuden haasteisiin.

Ohje: Muista varata myös itsellesi aikaa ja varmistaa, että hillo riittää myös itsellesi tulevaisuudessa. Älä kuitenkaan luovu toiset suojaansa sulkevasta rakkaudestasi, sillä se on vahvin voimavarasi kaikkeuden edessä. Ota tilanne haltuun ja pikkuleivät esille. Sillä koskaan ei ole niin paha tilanne, että siihen kannattaisi tyhjälä vatsalla sännätä.

”Täällä on paljon sellaista mitä ei voi huomata, mutta miksi kaiken oike-

astaan pitäisi olla juuri niin kuin on tottunut?” -Muumimamma

22.12. – 19.1. Nipsut (Ahneus Kauhistus)

Nipsut ovat tasainen muumimerkki, jotka kuitenkin osaavat yllättää. He pitävät usein asiat omana tietonaan. Kulta ja kalleudet kiehtovat Nipsuja ja heiltä löytyy jatkuvasti uusia innovaatioita näiden asioiden saavuttamiseen. He ovatkin innovatiivisin muumimerkki. Tuntemattoman pelko on silti tasaisilla Nipsuilla elämässään läsnä.

Ohje:Muista olla pelkäämättä tuntematonta, vaikka tuntemattoman pelko kaikkien muassa aina onkin. Pidä kiinni innovatiivisuudestasi sillä se on vahvin tapasi päästä kohti onnellisuutta. Muista kuitenkin varata aikaa itsellesi ja pysähdykin välillä nauttimaan työsi hedelmistä.

”Vaarallista mennä sumeilematta sisään!” -Nipsu

20.1. – 19.2. Ti-Ti-Uut (Sointus Anonymius)

Ti-Ti-Uut ovat aina hieman omissa ajatuksissaan ja maanpinnan yläpuolella, mutta he eivät varsinaisesti haihattele. Heillä on tosin oltava riittävästi virikkeitä, sillä he kyllästyvät melko helposti. Tunteet raapaisevat Ti-Ti-Uulla vain harvoin, mutta kun näin tapahtuu, on tosi kyseessä.

Ohje:Varmista että löydät itsellesi mielekästä tekemistä ja keskity siihen, sillä se on avain onnellisuuteen. Opi kuitenkin myös arvostamaan tilanteita, jolloin sinulla ei ole mitään tekemistä. Nuo rauhoittumisen hetket ovat tärkeä kontrasti puuhan hetkille. Älä huku puuhiisi liikaa, sillä muutoin saatat pian huomata olevasi

nimettömänä keskellä metsää, jota et puiltä nähnyt.

”Täytyy pitää kiirettä, että ennättää elää, minulla on mennyt niin kovin paljon aikaa hukkaan!” – Ti-ti-uu

20.2. – 20.3. Muumipapat (Patriarcus Mumis)

Muumipapat ovat taipuvaisia haaveiluun. Heillä on usein voimakas mielikuvitus ja heidät voikin usein löytää omista maailmoistaan. Heidän silmissään voi olla hieman utuinen katse, mutta toisaalta Muumipapat osaavat myös keskittyä ja tarttua toimeen tarvittaessa. Muumipapat tosin ovat usein yliherkkiä kritiikille ja pahoittavat usein helposti mielensä, tuoden sen selkeästi esille.

Ohje:Varmista että välillä istahdat myös alas ja kuuntelet muita oman tarinankerrontasi ohessa. Anna muillekin joskus tilaa ja keskity vain olemaan kuuntelija. Muista myös, että kritiikkiä ei ole tarkoitettu vahingoksi vaan enemmänkin kehitysehdotukseksi tulevaisuutta varten, oli se sitten henkistä tai fyysistä kehittymistä elämäntilanteesta riippumatta.

”Elämä on täynnä suuria ihmeitä sille, joka on valmis ottamaan niitä vastaan.” -Muumipappa

Meedio Lars H. J.

Patinan Hol-, työelämä- ja rajatieto- vastaava

Epätieteellinen kertomus matkastani Nokialle

Oli kolkko ja kalsea aamu, joskus syyskuun lopussa. Saattoi olla kohtalon heittämän nopan tai jonkin kieroutuneen ja perverssin huumorintajun omaavan jumalan tekosia, mutta jostain syystä samaan bussiin¹ oli ahtautunut kolme jujiteroa². Kaikki kolme jujiteroa olivat vielä kaikki samaisesta seurasta, ja joista kaksi kilpaili samassa painoluokassa. Tilanne oli varsin kireä, joutuisivatko he kamppailemaan toisiaan vastaan? Jos eivät omassa sarjassaan, niin kentties avoimessa? Tämä ei voinut olla vain sattumaa, vaan kohtalon johdusta!³ Nyt kentties on hyvä avata vähän taustaa, ja paljastaa innokkaalle ja varmasti uteliaalle lukijalle mistä ihmeestä on kyse. Nokialla järjestettiin nimellä Eden Open 2018 kulkevat kisat, joissa kamppailtiin brasilialaisen jujitsun jalossa taidossa.

*"Brasilialainen ju-jutsu eli tuttavallisemmin BJJ on Brasiliassa tavallisesta japanilaisesta ju-jutsusta ja judosta kehitetty kamppailu-urheilulaji, joka perustuu pitkälti maassa tapahtuvaan kamppailuun ja alavienteihin. Vastustaja pyritään kaatamaan maahan ja kontrolloimaan häntä siellä. Lisäksi vastustaja yritetään saada jonkinlaiseen kuristusotteeseen tai nivellukkoon."*⁴ Mutta käytännössä se näyttää siltä, että kaksi henkilöä halii toisiaan matossa ja yrittää joko kuristaa tai vääntää raajaa hassuun kulmaan. Tämä kaikki kruunataan hassuilla vaatteilla, gillä⁵ tai sitten

1 Taisi olla 71. En muista kunnolla.

2 Lähtöisin brasilian kielestä, tarkoittaa ju-jutsun harjoittajaa. Alkuperäinen asu jujitero. Suomessa on Teroja ihan riittämiin. Kun Tero tekee juji-gatame-käsilukon, onko hän silloin jujitero?

3 Oli se kyllä sattumaa, eikä edes kukaan meistä joutunut kohtaamaan toista tati- amilla. Valheellista propagandaa?

4 <http://www.bjjiitto.fi/info.php?lang=fi>

5 Sellainen vähän kylpytakkia muistuttava vaate. Joskus nousevan auringon maassa tuollaista käyttivät, kysykää sieltä lisää. Kulkee nimellä takki tai rätti

useimmiten polyesteristä ja elastaanista valmistetuilla, ihonmyötäisillä trikoilla.

Käytännössä kuitenkin ollaan hikisiä ja halitaan toisia miehiä. Hauskaa puuhaa, suosittelen lämmöllä. Täyskontaktilaji⁶, jossa ei tuu nyrkkiä naamaan, mikä sen hauskempaa. Jos ei vielä kukaan ole mielikuvaa mitä tapahtuu käytännössä, kuvitelkaa judon ja painin yhdistelmä. Ja jos joku on katsonut vapaaottelua, käytännössä mattopaini on rakentunut BJJ:n ympärille.

Olimme siis menossa kisaamaan Nokialle tässä uljaassa lajissa. Kaksi miestä kohtaa, vain toinen selviää.⁷ Päästyämme paikalle, jossa tämä koitos oli määrätty tapahtuvaksi, huomasimme jo paikalle saapuneen useita tuttuja naamoja. Tervehdimme heitä ja ilmoitauduttuamme päätimme aloittaa lämmittelyn ja koitokseen valmistautumisen. Kun aika koitti, oli koitoksen aika! Matolla kohtasin erään paikallisen herrasmiehen, jonka kanssa mittelimme koko erän ajan.⁸ Seuraavaksi selostus matsista, jos ei kiinnosta tai alan terminologia ei ole hallussa, voi ihan rauhassa hy-

harrastajien keskuudessa. Sillä on mukava kuristaa kaveria, tehdä kaverin olo epä mukavaksi tai vaikka sitoa raajoja. 6 A (full) contact sport is any sport for which significant physical impact force on players, either deliberate or incidental, is allowed or within the rules of the game. Contact actions include tackling, blocking and a whole range of other moves that can differ substantially in their rules and degree of application. Näin sanoo wikipedian artikkeli. https://en.wikipedia.org/wiki/Contact_sport Eli runnoa saa ja pitää. 7 Siis seuraavalle kierrokselle. 8 5 min.

©John Lamonica

pätä yli.

"En mä viittinyt alkaa pystyssä repii, vähän koetin lähteekö joku maa- hanvienti mut vedin sit vaan puo- likkaaseen ja koetin lähtee sweep- paamaan. No ohihan se tuli ja yritti sivukontrolliin, mutta onnistuin sit hakeen matossa otteen jalasta ja nouseen ylös yhteen jalkaan. Vein mattoon ja yritin mursuta, mutta päädyin takas halffiin. Halffista diip- pihalffiin ja Homer Simpsonilla lopul- ta overunderiin. Yritin ohi mut kaveri kiskas halffin ja sitten oltiinkin takas halffissa alla. Loppuaika huilittiin, kun läskisarjassa⁹ painittiin. Pisteillä se meni sille, ei voi kyl valittaa."¹⁰

Vaikka voitto oli mennyt nokialaisel- le, peli ei ollut vielä menetetty täy- sin. Oli näet avoimen sarjan vuoro, jossa saattaa nähdä vanhaa kunnon PRIDE-turnausta muistuttavia friik- kimatseja.¹¹ Kuten eräs, jossa yli sa- takiloinen ja melkein kaksimetrinen mies pistettiin alle 76:ssa kisaavaa, tietääkseni alta kahdeksantoista vuotiasta vastaan. Arvatkaa kumpi voitti.¹² Tällaista on elämä. Avoi- messa sarjassa kuristin ja ja yritin lukottaa sitten jotain tyyppiä, kait

9 -88.4 kg.

10 Joki, 2018. Eikö vitutakin suuresti lukea tuollaista jargonoksennusta, josta ei mitään selvää saa?

11 Bob Sapp vs. Antonio Nogueira Pridessa 2002. Ihan hullu matsi.

12 Spoiler, se pieni kaveri. Painin sitä vastaan kesällä tampereella järjestetyissä kisoissa, ihme kumimies. Helkkarin hyvä kyllä kuristamaan ihmisiä.

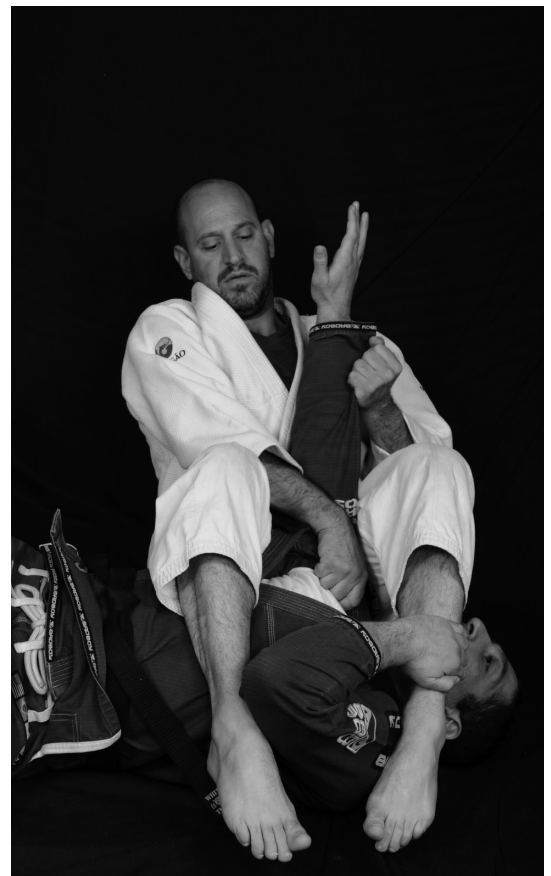
useat varmasti useat (varmasti saksalaiset) filosofit sanonut, että elämä on kamppailua tai elämästä tulee elämisen arvoista kamppailun kautta. Tai konfliktin, jos ollaan tarkkoja termeistä ja teemoista.

Näin päättyy epätieteellinen, gonzojournalistinen kertomukseni vierailustani Nokialle. Jos lukijoilla on kysymyksiä kirjoitukseen tai lajiin liittyen, aina saa ja kannattaa nykiä hihasta.¹⁸ Voin suositella kaikille lämpimästi BJJ:tä lajina, jos haluaa oppia kamppailutaitoja tai vaan hankkiutua kuntoon hyvässä seurassa.¹⁹

Terveisin ja rakkaudella, kanssapatinistinne Antti Joki

18 Mutta ei liian lujaa, paita venyy. Salilla saa kyllä repiä hihasta, sillä gi on siihen tarkoitettu.

19 www.tjjk.fi Ei ole maksettu tästä mainoksesta. Valitettavasti.

siitä tuomarit tykkäsi kun antoivat voiton pisteiden ollessa erän loppuessa tasan. Seuraavalla kierroksella taas vastaan tuli eräs treenikaverini, joka oli saanut mukavasti lepäillä ja verrytellä rauhassa¹³, kun eräät olivat tapelleet henki ja veri kurkussa. Siellä sitten minua, kärsinyttä ja kätensä hapolle sivukuristuksessa hapottanut retuutettiin ja runnottiin. Tämä kaverini on kokenut judoka, joka osaa lyödä ihmisiä maapallolla. Siksi matsi aloitettiin suoraan puolikkaaseen vetämisellä, josta sitten taiteiltiin suljettuun¹⁴, jossa tarkoitukseni oli pakottaa hänet luovuttamaan kyynärtaipeeseen kohdistuvan kivun ja rikkoutumisen uhan avulla. Oli siis legendaarisen juji-gatamen vuoro. No sitä sitten siinä runnottiin, mutta jalat hapotti niin pahasti et oli pakko luovuttaa positio ja siirtyä kuristettavaksi alle. Kuristuksella taputin aikaan 4:52. Ei paha ollenkaan. Kyseinen kaverini meni sitten voittamaan valkovöisten avoimessa sarjassa pronssia. Ei huono saavutus ollenkaan alle vuoden BJJ:tä treenaaneelta.¹⁵

13 Joskus käy niin, että sarjassa on pariton määrä kilpailijoita. Silloin joku pääsee arvalla suoraan tokalle kierrokselle.

14 Suljettu guard, joka muistuttaa hieman lähetyssaarnaajaa, on hyvin vahva positio sekä puolustukseen että hyökkäykseen. Siis suljettu.

15 Useissa kamppailulajeissa, joissa vyöjärjestelmää käytetään, valkoinen vyö on käytössä vain suhteellisen lyhyen

Kun matsit oli painittu, suihkussa käyty ja kampeet pakattu, oli aika siirtyä kohti Tamperetta. Kuinka monta ihmistä saa mahtumaan siniseen, viidenistuttavaan autoon?¹⁶ Tampereella saapuminen antoi meille mielenrauhan ja tyyneyden, olimme vihdoinkin päässeet pois tuosta helvettinloukosta, Nokian hiekkamontusta joka hohkasi itkua ja hampaiden kiristystä. Urheiluhallin vieressä näet oli rakennus, joka näytti aivan koululta. Onneksi sieltä pääsi pois.¹⁷

Ja kun konflikteista oli puhe, niin mikäs sen mukavampaa kuin rajattu, pieni ja mukava konflikti. Sellainen pieni ja kaunis sota. Arkipäivän konfliktien ja kamppailun – kuten koulutyöt, bussiin kerkeäminen tai kassalle jonottaminen – sietäminen ja niistä palautuminen voi olla välillä hyvin stressaavaa, joten itse olen huomannut että konfliktin läpikäyminen fyysisesti rentouttaa suuresti. Kenties tämä voi osaltaan selittää erilaisten kontaktilajien – omassa tapauksessa kamppailulajit – suosiota. Adrenaliini ja endorfiini tekee hyvää sielulle ja ruumiille, ja mikäs sen parempaa kuin urheillessa niitä hankkia. Eräänlaista riippuvuutta aiheuttavaa toimintaa kait tämäkin. Ja onhan sitä

aikaa. Esimerkiksi judossa alkeiskurssin päätteeksi on vyökoee, jossa suoritetaan keltainen vyö. BJJ:ssä taas seuraavan, sinisen vyöasteen saavuttaminen vie vähintään vuoden, useimmiten kaksi tai kolmekin.

16 Viisi sinne mahtui.

17 Oli kyllä hauska reissu, ei siinä mitään

Runoja ja ainekirjoituksia

Tupac Shakur

Tehnyt: Saku 8c

2pac oli räppäri ja hänen suosionsa oli suurimmillaan 1990-luvun alussa. 2pac kuitenkin ammuttiin 1996 ja hän kuoli 13. syyskuuta 1996 25-vuotiaana. Ampujaa ei ole koskaan tunnistettu. Kuuntelen 2pacin lisäksi myös muita Old-School räppäreitä, esim. Eminemiä, Biggie Smallsia ja N.W.A:ta. En voi kuitenkaan sietää BTS nimistä yhtyettä koska he ovat yliarvostettuja ja en kuuntele muuta kuin räppiä. Old-School räppärit kiinnostavat minua siksi, koska tykkään hyvistä biiteistä ja sanoituksista. Kuuntelen musiikkia 2-6 tuntia päivässä. Räppäminen on tosi vaikutusvaltaista ja tykkään siitä sen takia niin paljon.

Dear Mama - 2Pac Dear Mama:ssa 2pac kertoo arvostavansa äitiään vaikka 2pac:illa meni huonosti koulussa ja hänen äitinsä käytti huumeita. Kapale on levyltä Me Against The World, jossa Tupac kertoo hänen elämänsä vaikeuksista esim. Hän syntyi köyhään perheeseen ja hän oli tummaihoinen. Koko

levy oli suosittu Tupac'n sanoituksista rasismia vastaan.

2Pac:lla ja Biggie Smallsilla (tunnettu myös nimellä Notorious B.I.G) oli riitaa, koska Shakuria ammuttiin samalla kun Smalls oli tulossa 2pacin levytysyhtiölle, ja koska ampumistilanne oli niin epäselvä, Tupac luuli että Biggie ampui häntä. Siitä lähti West-Coastin ja East-Coastin tappelu, kumpi tekee parempaa räppiä. Tappeluun liittyi lukuisia tunnettuja räppäreitä rannikkojen mestaruudesta. Kilpailua ei koskaan käyty loppuun, koska sekä 2pac että Biggie Smalls ammuttiin.

Unelmien musiikki-iltani on olla 2Pac'in keikalla eturivissä kavereitteni kanssa, koska kaveriniikin kuuntelee Tupacia.

Olisin ilman Tupac'in vuoden sen takia, koska kyllästyn siihen kyllä joskus. Vuosi etenisi kuitenkin tylsemmin ilman 2pac:in riimejä. Tekisin kuitenkin samoja asioita ilman musiikkia kuin musiikin kanssa. Jatkaisin vuoden päästä kuitenkin 2pac:in kuuntelemista.

Yksinäistä

Ikkunaan sävelin herkin,
sinfonioi sade leikin.

– Marraskuun pimeäksi
muuttain.

Ja tuskaa uutta tuottain.

Ihminen vahva olla voi.

Ei aina, mutta kuitenkin.

Kun yksinäisyyttä katsoi

miettien: yksin onko sadekin?

Pisara sateen verhon samettisen

Muuttuuko yksi näin kaikiksi

verhoa sileää hieman laskostaen

Onko lumetta rummutus
mieletön?

Katson lasiseen tyhjyyteen

läpi akkunan, läpi verhon

samettisen, läpeensä utuisen

huomaan pyöreän pisaran:

Yhden näin, tajuan,

olevan

yksi näistä.

Ihmettely

Ihmettelemisessä kyse on

silkasta rohkeudesta

käydä ymmärryksen tuon

toiselle puolelle, pelottomasti

tietämättä päämääräänsä.

Elämässä se on luonnollista.

Ainekirjoitus: Saku 8C

Runot: Tapio Aropaltio

Puheenvuoro ihmisyyttä vastaan

Musiikkisuositus: Styx – Mr. Roboto

Viinisuositus: Gambina

Ruokasuositus: Tuc-keksit (maustamaton)

Ahdistaako opiskelu? Koetko sydän-suruja? Koetko, että maailma synkkee ja lopulta tuhoutuu? Tunnetko, että elämälläsi ei enää ole merkitystä? Ei hätää! Patinan entisellä ympäristövastaavalla ja tulevaisuuden puistokemistillä Max Hurrilla on ratkaisu ongelmiisi.

Ratkaisu ongelmiisi löytyy tieteisfiktion mystillisestä maailmasta. Vuodesta 1963 tuotetussa sarjassa Doctor Who esitetään aikamatkavaan Tohtorin seikkailuita. Tohtori pööpöilee aluksensa TARDISin avulla hyppelehtien ajassa ja avaruudessa, kohdaten mitä mielenkiintoisempia asioita ja hirviöitä. Näistä hirviöistä yksi on antanut minulle inspiraation siihen, kuinka pystymme murtautumaan irti ihmisyyden kahleista ja niistä murheista, jota jokapäiväinen elämä meille tuottaa!

Vuonna 1966 sarjaan tuodut Kybermiehet, ovat cyborgeiksi muotoutuneita sarjassa toistuvia pahiksia. Kybermiehet ovat ihmisen kaltaisia olentoja, jotka ovat kuitenkin vaihtaneet suurimman osan itsestään mekaanisiin osiin. Alun perin Kybermiehet tulivat maapallon kaltaiselta planeetalta Mondasilta, jossa planeetan tuhoutuminen ajoi sen asukkaat parantamaan itseään mekaanisilla osilla, jotta he voisivat selvitä planeetalla. Useimmiten Kybermiesten missiona on käännäyttää ihmisrotua heidän puolelleen kyberkonversion avulla, jossa ihminen muutetaan ankan prosessin jälkeen Kybermie-

heksi.

Tyypillisesti Kybermiehiä kuvataan heidän kyborgimaisen olemuksensa mukaan tunteettomiksi olennoiksi, jotka ovat päivittämisenä myötä menettäneet kosketuksensa ihmisyyteen mekanisaation kautta. Samaten kyborgimaisten robottien ruumiillinen olemus on kadonnut: he ovat samalta näyttävä ja liikkuva ryhmä, joka on menettänyt yksilöllisyytensä vahvan kollektiivin puolesta. Logiikan voi nähdä siis Kybermiehillä korvanneen kaiken sen, mitä tyypillinen ihminen näkee itselleen tyypilliseksi, kuten esimerkiksi tunteellisuuden tai altruismin. Kybermiehet näkevät ihmiset heikkoina ja huonompina, ja pyrkivät jatkuvasti moblisoimaan ihmisyyden uusiksi Kybermiehiksi, ja päivittämisen kautta saamaan ihmiset liittymään heidän hupaisiin reissuihin. Harmillisesti sarjan pyörteissä Tohtori pysyy useimmiten kukistamaan seikkailevat Kybermiehet, samalla osoittaen ihmisyyden edut ja voitollisuuden.

Olen henkilökohtaisesti kuitenkin itse sitä mieltä, että Kybermiehet ovat toiminnassaan oikeassa, ja että yksilöllisyyden ja perinteisen inhimillisyyden omaaminen on paskaa. Elämä on ahdistavaa: ympärillä pauhaa ahdistus niin nykyisestä opiskelusta, kuten myös samanaikaisesti tulevaisuuden prospekteista. Maailmakin

luisuu raiteiltaan: luonto tuhotaan, ilmasto saastuu ja porukkaa myllytetään railakkaalla innostuksella. Kuitenkin esimerkiksi puuhamiehet kuten Brasilian Jaire Bolsonaro ovat valmiita tuhoamaan sademetsät ja maailman, joten mikä estäisi meitä tuhoamasta oman minuutemme?

Ehdotankin siis, että alamme Patinan kahvitunneilla aktiivisesti päivittämään itseämme, ja nousemaan yli nykyisen ihmisyyden. Ehdotan myös, että seuraavassa syyskokouksessa Patinalle valitaan uusi päivitystoimihenkilö, joka lähtee vetämään tätä jaloa tehtävää eteenpäin.

Kirjoittaja on Patinan entinen ympäristövastaava, idiootti, huolestunut kansalainen ja tulevaisuuden Max

Kuva: Santtu Yli-Tokko

Fuksivuosi 2.0 – Miltä tuntuu olla samaan aikaan graduseminaarissa ja orientoivissa opinnoissa?

Nykyinen ajattelu opiskelujen suhteen korostaa uraputkea, jossa toisen asteen opintojen jälkeen suoritetaan korkeakoulututkinto, jonka jälkeen siirrytään työelämään. Tällaista ajatusta korostaa politiikka, jossa opintotutkikuukausia ja tutkinto-oikeutta rajoitetaan, ja täten kannustetaan nuoria siirtymään ripeästi eteenpäin. Sakkokierrokselle lähtemisen kynnyks voi olla huomattavan korkea, vaikka itse olisikin uudesta tutkinnosta hyvin innoissaan.

Itse olen monella tapaa kummallissessa tilanteessa. Istun useamman ainejärjestön hallituksessa ja kirjoitan ensimmäisen tutkintoni gradua. Samaa aikaan elän toista fuksisyyttä ja olen lähtenyt Boomin toimintaan täysin rinnoin mukaan. Innostus aloittaa uusi tutkinto ja osallistua jo tutuksi tulleeseen ainejärjestötoimintaan uusissa piireissä kypsyi vähitellen. Vaikka mukaan oli helppo päästä, oman identiteetin uudelleenajattelu oli kovan työn takana.

Kynnyks lähteä uudelleen toimintaan mukaan voi olla korkea, jos kokee jo siirtyneensä opiskelijaelämästä eteenpäin. Voi tuntua absurdilta istua fuksi-infossa, jossa kaikki muut ihmettelevät ensimmäistä päiväänsä yliopistossa. Todistusvalinnan uudistuksen jälkeen entistä suurempi osa opinnot aloittavista on juuri lukionsa päättäneitä. Tämänkaltaiset haasteet voivat olla monelle ratkaisevan vaikeita, eikä asenteen muutosta ole välttämättä helppo saada aikaan.

Ojasta allikkoon voi joutua, jos alkaa kyseenalaistaa sitä, miten hyvin sopii kuitenkin kohtuullisen homogeenisen fuksijoukon sekaan. Miten vanhempi tai jossain tapauksessa perheellinen opiskelija otetaan vastaan? Ymmärtävätkö tuutorit eri lähtökohdista saapuvia fukseja? Millä tavoin minut otetaan vastaan, kun saavun opiskelemaan kauppatieitä niin eri lähtökohdista kuin moni nuori?

Perinteet ja toimintatavat voivat erota järjestöjen välillä paljonkin. Parhaita esimerkkejä on sitsikulttuuri, jossa esiintyy valtavia eroja jo pelkästään yhden tiedekunnan sisällä. Pitkän linjan toimijan voi olla vaikeaa irrottautua omista vanhoista kuvioista. Kriiseily voi alkaa saunakulttuurista tai tavasta ommella haalarimerkkejä. Vaikka mukautuminen uuden kaupungin tai järjestön tapoihin voi tuntua vaikealta kannattaa mukaan lähteä avoimin mielin, sillä muuten saattaa löytää itsensä kotoa itseksseen istumasta.

Alan vaihtaminen saman yliopiston sisällä on jollain tapaa huomattavasti monimutkaisempaa kuin vaihtaminen toiseen kaupunkiin. Vanhaan järjestöön jäävät omat kaverit, tutut ja verkostot. Toisaalta ne kävelevät vastaan yliopiston käytävillä kuten ennenkin. Vanhojen ja uusien kaveriporukoiden, useamman järjestön tapahtumien ja toiminnan yhdisteleminen voi olla melkoista palapeliä, mutta parhaimmillaan hyvin antoisaa. Uskallus heittäytyä lähteä moneen mukaan tarjoaa loputtomasti mahdollisuuksia.

Nöyryys ja kärsivällisyys ovat silti tärkeitä. Uuteen järjestöön integroituminen vie aikansa. Kun olin tuutori ensimmäistä kertaa, fuksiryhmässäni oli minua arviolta pari vuotta vanhempi fuksi, joka kertoi opiskelleensa aikaisemmin ammattikorkeakoulussa. Vähänpä tyhmä tuutori tiesi puhuvansa monivuotiselle opiskelijakunnan puheenjohtajalle, jolla oli taskussaan enemmän excuja kuin minulla bileitä. Kokenutkaan toimija ei tee itsestään suurta numeroa, vaan antaa asioiden sujua omalla painollaan omaa aktiivisuutta unohtamatta.

Kaikesta huolimatta ainejärjestötoimintaan ei juuri lähde mukaan iältään vanhempia tai perheellisiä opiskelijoita. Ainejärjestökulttuuri nähdään helposti nuorten bilekult-

tuurina, jossa ei kaivata autolla kotiin ajavia, perheellisiä tai kokopäivätyössä käyviä. Laaja tapahtumakenttä erilaisten yrityskursioiden ja muiden asiatapahtumien muodossa tarjoaa eväitä muuallekin kuin reissuvihkon täyttämiseen. Pelkkä tapahtumien määrä ei silti riitä. Tärkeää on, että toiminta on myös laadukasta.

Kaikista haasteista huolimatta uusi opiskelupaikka on aina mahdollisuus. Olen itse kokenut löytäneeni Boomista omanhenkisiä ihmisiä, ja toimintaan pääsee helposti mukaan, sillä volyyymilla kun itse haluaa. Toki vanhat piirit ja toiminta vetävät edelleen puoleensa, mutta uudet ja vanhat kuviot eivät ole toisensa poissulkevia. Lisäksi yksi tutkinto takataskussa voi ottaa opiskelujen suhteenkin rennommin. Kokeneenkin toimijan pitää silti varoa, ettei opiskelu kallistu liiaksi laiskotteluun.

Ainejärjestötoiminnassa parasta on, ettei henkilön iällä tai aikaisemmalla elämäkokemuksella ole merkitystä. Laatikon ulkopuolelta tulevalle toimijalla on tarjota järjestön toimintaan usein sellaista näkemystä ja kokemusta, jota vain yhden alan opiskelijalla ei voi olla. Hyvinvoiva yhteisö kannustaa kaikkia tulemaan mukaan, riippumatta siitä onko alla maisterin vai ylioppilaan tutkinto. Avoimuus mahdollistaa sen, että mukaan pääsee mahdollisimman paljon innokkaita.

Max Liikka

Kirjoittaja lähti kesken ensimmäisen HOPS-tapaamisen graduseminariin ja myi lippuja Haalaribileisiin viinipunaiset haalarit päällä

Wien

La divina commedia on suomalaisen Bläk Sällisen 1300-luvulla italiaksi kirjoittama runokokoelma. Bläkin kirjallisen uran pääteos on kolmiosainen Tonavan rannalle sijoittuva näkymatka tuonpuoleiseen. Se kertoo Bläkin tekemästä matkasta Helvetin ja Kiirastulen kautta Taivaaseen.

Bläk itse on antanut *La divina commedialle* neljä tulkinnan tasoa. Runoa voidaan tulkita kirjaimellisesti, allegorisesti, anagogisesti sekä moraalisesti. Allegorisesti Bläkin matka voidaan nähdä omana tienä puhdistumiseen, synnistä täydellisyyteen. Toisaalta se kertoo aikansa yhteiskunnan moraalisesta rappiosta, luokitellen syntejä ja hyveitä niiden rangaistavuuden perusteella.

Anagoginen tulkinta runosta esittää sen edustavan todellista, uskonnollista järjestystä Tonavan rannalla ja tuonpuoleisessa. Toisaalta kirjaimellisesti voidaan lukea Bläkin matka osana matkakirjallisuutta ilman muita merkityksiä. Otaksuttavaa on, ettei runon päähenkilöä Bläkiä tule erottaa runon kirjoittaneesta Bläkistä. Kyseessä ei ole

tyystin fiktiivinen näkymatka, jota kuitenkin värittävät muiden matkalla olleiden kokemukset delirium-limbossa. Bläk edustaa jokaista ihmistä matkalla tietoisuuteen hyveistä ja paheista.

”Ah, raskasta on sanoa kuink’ oli tuo salo kolkko, auto ja sankka! Sit’ aatellessa vielä muisti säikky.”

Paikallinen katu on täynnä elämää, nuoruutta, vanhuutta, patinaa, tekopyhyyttä, petollisia virkamiehiä, vilppiin neuvoja, eripuraisuuden kylväjiä, parittajia, imartelijoita, simonian harjoittajia ja taikureita. Kohtuullisuuden uupuessa vie reitti hostellin alakerran baarin drinkki happy hourille, sieltä pää edellä kuoppaan, josta katsellaan vielä viimeiseksi uskottu tovi Mars-planeetan pinnalla sijaitsevaa Syritis Majorista. Miltä ihmisten liike Wienin kaduilla siis näyttää? Samalta kuin kuvissa.

Jos jollakin on tieto päässä, mihin tie vie, on kiirastulelta välttytty. Kadut edustavat mahdollisia suuntia ja ihmiset tietämättömyyttä.

Kuuta raskaampi taakka hartioilla on ainoastaan orastava tieto helvetistä. Kuun taivas on silti taakoista riippumatta kaunis näky.

Hekuma on tosi kuin taivas. Kuten kuvat näyttävät, iästä riippumatta olemme siihen taipuvaisia.

Tuo hetkellinen naiivi usko siihen, että maallisen paratiisin riemut ovat parasta tässä elämässä.

Kohtuullisuus ja mietiskelijät eivät kuulu maa-planeetalle alunalkaenkaan. Täällä ei yksinkertaisesti ole aikaa kohtuullisuudelle.

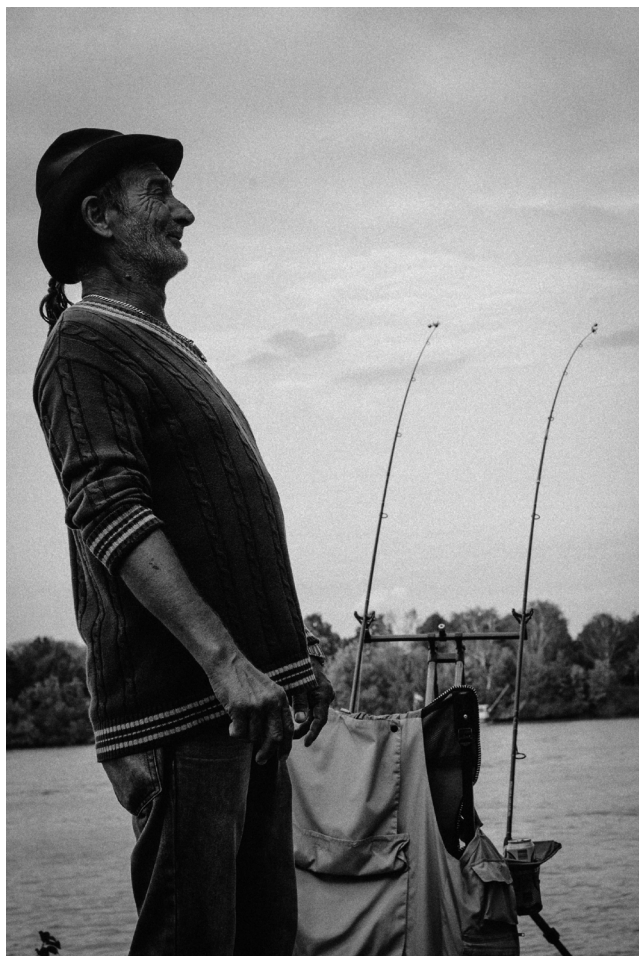

Kysyn vaan, että kuka älykääpiö kuljettaa Suomesta Itävaltaan pullon Gambiinaa? Heko heko, aivan vitun poskettomille naurukohtaukselle altistava läppä.

On eräs ryhmä nimittäin taiteilijat, joilla on taiteen nimessä oikeus alati sahata todellisuuden ja helvetin väliä kertoakseen ihmisyyden tärkeimmistä kysymyksistä kansalle. Heillä on oikeus altistaa seuraamuksetta itsensä synnilliselle rakkaudelle, harhaoppisuudelle, vilpille ja eripuralle.

Palkkana ovat ikuinen glooria ja lukuisat henkilökohtaisen elämän ongelmat. Wieniläiset museot olivat täynnä kertomuksia Helvetin rajamailta. Museoissa hirmumyrskyn riepotellessa Bläk kohtaa Kleopatran, Didon ja Captain Beefheartin eli Don Van Vlietin.

Aina vain lähemmäs Tonavan rantaa edetessä vastaan tulee yhä paatuneempia syntisiä, jotka kärsivät toinen toistaan pahemmasta krapulasta. He eivät enää jaksa edes kärsiä krapulasta, vaan nauravat asioiden tilalle.

Sen mitä ymmärsimme, tämä kyseinen herra kertoi juovansa mieluiten alkoholitonta olutta ja kirkasta viinaa. Hyvästä kalaonnesta huolimatta harmitteli sitä, ettei ole saanut naista viime aikoina.

Viimeinen matkaa selittävä osuus kertoo ennen kaikkea tulevaisuudesta ja perusteet tälle ovat aimpien matkojen subjektiiviset kokemukset. ”Ken tästä matkalipun ottaa, saa kaiken toivon heittää”. Lentokentän turvallisuustarkastuksen läpäistyään Bläk kohtaa joukon sieluja, jotka ajavat takaa tax-free tarjouksia samalla, kun Tuomon puutarhan medestä vahvistuneet kimalaiset pistelevät heitä ja heidän jalanjäljistään nousee matoja.

Kaikesta huolimatta matkan kauheuksien jälkeen palataan aina Oak Barreliin. Siellä matkaajaa odottaa ei edes kovin metaforinen taivaspaikka. Ensi vuonna uudestaan!

Kuvaajana ja kertojan äänenä: Konsta Kolehmainen

Patinan yhteistyökumppanit:

Juvenes

VAPRIIKKI

Persiilleen se meni
Neuvostoliittokin!

MUSEO

www.museolehti.fi

Mitä muumi-horo-
skooppisi kertoo
sinusta? Entä mitä
tiedät Patinan kaura-
maitogatesta?
Lue nämä ja
paljon muuta
Historian Lehdestä!

www.patinary.com
